

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ประชาคมปลาในแนวปะการังกับความสภาพความแปรผันของ
สภาพภูมิอากาศในพื้นที่ปักปักพันธุกรรมพีชทางทะเล
หมู่เกาะแสมสาร จังหวัดชลบุรี

Coral reef fishes assemblages and climate variation
in the Marine Plant Genetic Conservation Area,
Mo Ko Samaesarn, Chonburi Province

วิภูษิต มัณฑะจิตร สุชา มั่นคงสมบูรณ์	Vipoosit Manthachitra Sucha Munkongsomboon
---	---

ภาควิชาวาริชศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ประชาคมปลาในแนวปะการังกับความสภาพความแปรผันของสภาพ ภูมิอากาศในพื้นที่ปากปักพันธุกรรมพีชทางทะเล หมู่เกาะแสมสาร จังหวัดชลบุรี

วิภาวดี มนต์ทะจิตร¹ นายสุชา มั่นคงสมบูรณ์²

¹ ภาควิชาわりชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

ความหลากหลายและองค์ประกอบชนิดของปลาแนวปะการังบริเวณเกาะแสมสาร ถูกประเมินในระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗ โดยการเก็บข้อมูลของชนิดและความชุกชุมของปลาที่พบในสถานีศึกษา รวม ๔ สถานี โดยเก็บข้อมูลรวม ๙ ครั้งในหนึ่งปี พบรากромทั้งสิ้น ๗๕ ชนิด จาก ๓๐ วงศ์ มีปลา ๗ ชนิดที่พบชุกชุมเป็นชนิดเด่น ได้แก่ *Neopomacentrus cyanomos* (๒๘.๔%), *Neopomacentrus filamentosus* (๒๓.๔%), *Parioglossus formosus* (๑๖.๔%), *Pomacentrus cuneatus* (๗.๖%), *Pempheris oualensis* (๓.๐%), *Ptereleotris monoptera* (๒.๔%), *Halichoeres nigrescens* (๒.๔%), *Halichores chloropterus* (๒.๐%), *Sphyraena Juvenile* (๑.๗%), *Stolephorus indicus* (๑.๔%), *Abudefduf sexfasciatus* (๑.๔%) และ *Neopomacentrus azysron* (๑.๐%) ความหลากหลายชนิดของปลาที่ถูกพบในแต่ละสถานี พบรอยู่ระหว่าง ๖ ถึง ๓๓ ชนิด โดยความมากน้อยของแต่ละสถานีมีการเปลี่ยนแปลงตามเวลาที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชนิดและการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม อย่างไรก็ตามความหลากหลายของปลาของทุกสถานีมีแนวโน้มสูงขึ้นระหว่างเดือนสิงหาคม ถึง เดือนธันวาคม ซึ่งตรงกับช่วงฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทั้งนี้สภาพภูมิอากาศของปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นปีที่มีการเตือนระดับการเฝ้าระวัง โดยบริเวณเกาะแสมสารมีปะการังฟอกขาวไม่รุนแรง

คำสำคัญ : ปลาแนวปะการัง, หมู่เกาะสมสาร, ลมมรสุม, การหลุดรอด, การเพาะเลี้ยง

**Coral reef fishes assemblages and climate variation in the Marine
Plant Genetic Conservation Area, Mo Ko Samaesarn,
Chon Buri Province**

Vipoosit Manthachitra¹ Sucha Munkongsomboon²

¹ Department of Aquatic Science, Faculty of Sciences, Burapha University

² Institute of Marine Science, Burapha University

Abstract

Species diversity and species composition of coral reef fishes at Rad Island, Mo Ko Samaesarn, were investigated during 2014. The data was collected using fish video transect. The camera in the waterproof housing was used to recorded the fishes within a 5x100 m² transect. The video data were analyzed in the laboratory for species and the number of each species of fish founded. Species diversity and composition of fish were analyzed to illustrate the spatio-temporal distribution of fish assemblages. There were 4 sites around Rad Island be studied 9 times within one year. An overall of 75 species from 30 families were recorded. There were 12 species, *Neopomacentrus cyanomos* (28.4%), *Neopomacentrus filamentosus* (23.4%), *Parioglossus formosus* (16.5%), *Pomacentrus cuneatus* (7.6%), *Pempheris oualensis* (3.0%), *Ptereleotris monoptera* (2.5%), *Halichoeres nigrescens* (2.4%), *Halichores chloropterus* (2.0%), *Sphyraena Juvenile* (1.7%), *Stolephorus indicus* (1.4%), *Abudefduf sexfasciatus* (1.4%) และ *Neopomacentrus azysron* (1.0%) those dominated fish community of Rad Island.

The species richness on each site at all times were 6 to 33 species. There was some fluctuation which all of the parameters are higher during August to December. This is also related to the spawning season of the coral reef fishes in this area. This period, however, was under the influence of South-West Monsoon. The condition of the sea surface temperature in the Gulf of Thailand during 2014, was at a warning level. Coral bleaching at Samaesarn Island, however, did occur at a limited area and short time.

Key words: Coral reef fishes, Samaesarn Islands, Annual variation, Coral bleaching

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยปลาในแนวการรังในพื้นที่ปักปักพันธุกรรมพืชในทะเลหมู่เกาะแสมสาร จังหวัดชลบุรี
ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรม^{ราชกุมารี} ทางคณะผู้วิจัยเครื่องข้อของคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยบูรพา ที่
ได้ให้การสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ (เงินอุดหนุนจากรัฐบาล) ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๗
คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณทางโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ให้การสนับสนุน และกองทัพเรือโดยหน่วยบัญชาการสังคมนิเทศ
ทางเรือ กองเรือยุทธการ ฐานทัพเรือสัตหีบ และบุคลากรของกองทัพเรือทุกท่าน มีให้ความอนุเคราะห์และ
สนับสนุนกำลังพล อุปกรณ์ดำเนินการ พาหนะใช้ในการสำรวจ ตลอดจนครุภัณฑ์ที่ช่วยเก็บข้อมูล จนสามารถ
ดำเนินภารกิจสำเร็จด้วยดี

รองศาสตราจารย์ ดร.วิภูษิต มั่นทะจิตร
หัวหน้าโครงการวิจัย
มีนาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	๑
Abstract	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญรูป	๕
สารบัญตาราง	๖
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ วิธีการศึกษา	๖
๒.๑ พื้นที่การศึกษา	๖
๒.๒ บริเวณการเก็บข้อมูล	๗
๒.๓ การสำรวจประชาคมปลา	๙
๒.๔ การเก็บตัวอย่างปลาแนวปารัง	๑๓
๒.๕ การจัดจำแนกชนิดของปลา	๑๓
๒.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๔
บทที่ ๓ ผลการศึกษา	๑๕
๓.๑ สถานีการศึกษาและเวลาการเก็บข้อมูล	๑๕
๓.๒ สภาพทั่วไปด้านสิ่งแวดล้อม	๑๖
๓.๓ ชนิดและความชุกชุมรวมของปลาทั่วพื้นที่หมู่บ้านปี พ.ศ.๒๕๕๗	๑๖
๓.๔ ความหลากหลายของปลาแนวปารังในรอบปี พ.ศ.๒๕๕๗	๒๐
๓.๕ องค์ประกอบชนิดของปลาแนวปารังบริเวณเกาะ:red ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๗๓๕ พ.ศ.๒๕๕๗	๒๓
บทที่ ๔ วิจารณ์ผลการศึกษาและสรุป	๒๘
๔.๑ โครงสร้างประชาคมของปลาแนวปารังในรอบปี	๒๘
๔.๒ สรุปและข้อเสนอแนะ	๓๐
บรรณานุกรม	๓๑
ภาคผนวก	๓๕
ภาคผนวกที่ ๑ ปริมาณฝนรายเดือน เฉลี่ย ๓๐ ปี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ (http://www.tmd.go.th/climate/climate.php?FileID=7)	๓๖
ภาคผนวกที่ ๒ ปริมาณฝนรายเดือน เฉลี่ย ๓๐ ปี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึงปี พ.ศ.๒๕๕๓ และปริมาณฝนรายเดือนสะสมของ ๓๐ ปี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ (https://www.gotoknow.org/posts/494937)	๓๖
ภาคผนวกที่ ๓ ปริมาณฝนสะสมเฉลี่ยรายเดือนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๓ และพายุเกิดในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ (https://www.gotoknow.org/posts/494937)	๓๗

สารบัญ

หน้า

ภาคผนวกที่ ๔	ค่าแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิโลก (เส้นสีน้ำเงิน) และประเทศไทย (เส้นสีแดง) ในช่วงค.ศ.1961-1990 (พ.ศ. 2504-2533) (อัลมัน ลิมสกุล อำนวย ชิดไฮส์ และ กันทรีย์ บุญประกอบ, ๒๕๕๔)	๓๗
ภาคผนวกที่ ๕	อุณหภูมิผิวน้ำทะเลเฉลี่ยรายปี และเส้นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ของบริเวณ อ่าวเบงกอล อ่าวไทย และ ทะเลจีนใต้ ระหว่างปี พ.ศ. 2510-2549 (Belkin, 2009)	๓๘
ภาคผนวกที่ ๖	อุณหภูมิผิวน้ำทะเลบริเวณเขตอินโดแปซิฟิก ของเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗	๓๙
ภาคผนวกที่ ๗	สภาพของประชาคมปะการังบริเวณเกาะแรด เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗ แสดงการฟอกขาวของปะการังโขด (<i>Porites lutea</i>)	๓๙
ภาคผนวกที่ ๘	ปลาแนวปะการังที่พบบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแสมสาร	๔๐
ภาคผนวกที่ ๙	รูปภาพปลาแนวปะการังที่พบบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแสมสาร	๔๓

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ ๒.๑ แผนที่บริเวณช่องแม่น้ำ แสดงเกาะแรดและเกาะไกล์เดียง	๖
รูปที่ ๒.๒ รูปถ่ายของหมู่เกาะแม่น้ำ	๗
รูปที่ ๒.๓ ภาพถ่ายจากดาวเทียมของเกาะแรด อ. สัตหีบ จ.ชลบุรี	๗
รูปที่ ๒.๔ แผนที่ของเกาะแรด (ดัดแปลงจาก บรรณาธิการ จารย์แสง และคณะ, ๒๕๔๒) แสดงจุดสำรวจและเก็บตัวอย่างโครงการ อพสร. พ.ศ. ๒๕๔๕	๗
รูปที่ ๒.๕ แผนที่ของเกาะแรด (ดัดแปลงจาก บรรณาธิการ จารย์แสง และคณะ, ๒๕๔๒) แสดงจุดสำรวจและเก็บตัวอย่างโครงการ อพสร. พ.ศ. ๒๕๔๗	๘
รูปที่ ๒.๖ เทปวัดระยะทาง, แผ่นบันทึกได้น้ำ, กล้องบันทึกภาพและกล้องกันน้ำ ใช้ในการเก็บบันทึกข้อมูลภาคสนาม	๑๐
รูปที่ ๒.๗ นักวิจัยเก็บและบันทึกข้อมูลภาคสนามด้วยกล้องบันทึกภาพในกล่องกันน้ำ	๑๑
รูปที่ ๒.๘ วิธีการดำเนินการสำรวจประชาชุมชน แสดงเขตบนแนวประภावังที่เก็บข้อมูล	๑๑
รูปที่ ๒.๙ วิธีการดำเนินการสำรวจประชาชุมชน ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบ Zig-Zag บนแนวสำรวจ	๑๒
รูปที่ ๒.๑๐ การกรองการบันทึกข้อมูลจากภาพถ่ายวิดีโอบันทึกในภาคสนาม ด้วยโปรแกรม GoPro Studio	๑๓
รูปที่ ๓.๑ ความชุกชุมรวมของปลาแนวประภावัง (ตัว/๓,๙๐๐ ตารางเมตร) พบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแม่น้ำ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗	๑๔
รูปที่ ๓.๒ ความชุกชุมรวมของปลาแนวประภावัง (ตัว/๓,๙๐๐ ตารางเมตร) พบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแม่น้ำ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗	๑๔
รูปที่ ๓.๓ จำนวนชนิด (species richness) ของปลาแนวประภावัง ๔ สถานี รอบเกาะแรด หมู่เกาะแม่น้ำ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗	๑๕
รูปที่ ๓.๔ กราฟของดัชนีความหลากหลาย (Simpson's diversity index) และดัชนีความสม่ำเสมอ ของปลาแนวประภावังบริเวณ ๔ สถานีรอบเกาะแรด หมู่เกาะแม่น้ำ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗	๑๖
รูปที่ ๓.๕ แผนภาพ h-plot แสดงจุดเก็บตัวอย่างของปลาแนวประภावังบริเวณ ๔ สถานีรอบเกาะแรด หมู่เกาะแม่น้ำ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗ (สีของวงกลมรอบจุดตัวอย่าง เป็นตัวแทนของสถานี, S124 = เดือนธันวาคม - 12, ของสถานีเกาะแรดทิศใต้ - 4; วิเคราะห์จาก Centered VARIANCE-COVARIANCE matrix), เส้นรอบกลุ่มเป็นผลจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม)	๑๕
รูปที่ ๓.๖ แผนภาพ Dendrogram ของปลาแนวประภावังบริเวณ ๔ สถานีรอบเกาะแรด หมู่เกาะแม่น้ำ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗	๑๖
รูปที่ ๓.๗ แผนภาพจากการวิเคราะห์ TWINSPAN ของปลาแนวประภावังบริเวณ ๔ สถานี รอบเกาะแรด หมู่เกาะแม่น้ำ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗	๑๗

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๒.๑	ทำແໜ່ງພິກັດຂອງສານີສໍາຮຈແລະເກີບຕ້ວອຍ່າງໂຄຮງກາຣ ອພສຮ. ພ.ສ. ๒๕๕๗	๘
	ບຣິເວນເກາຣແຣດ	
ตารางที่ ๓.๑	ตารางເວລາ ແສດງຜລກາຣເກີບຂໍອມູລບຣິເວນເກາຣແຣດ ປີ ພ.ສ. ๒๕๕๗	๑๖
ตารางที่ ๓.๒	ພາຣາມີເຫວຼ້ອດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທາງທະເລ ບຣິເວນໜູ່ເກາຣແສນສາຮະໜວ່າງ	๑๗
	ປີ ພ.ສ. ๒๕๕๔ ຄື ພ.ສ. ๒๕๕๘	
ตารางที่ ๓.๓	ດ້ານປະຊາມຂອງປລາແນວປກຮັງ ຂອງເກາຣແຣດ ໝູ່ເກາຣແສນສາຮ	๒๑
	ຮະໜວ່າງເດືອນ ມກຣາມ ຄື ຈັນວາມ ພ.ສ. ๒๕๕๗	
ตารางที่ ๓.๔	ຜລກາຣິເຄຣະຫົວໜ້າກົບພື້ນຖານຂອງປະຊາມປລາແນວປກຮັງບຣິເວນ	๒๓
	ເກາຣແຣດໃນຮອບປີ ພ.ສ. ๒๕๕๗ (Centered VARIANCE-COVARIANCE matrix)	

ภาคผนวกที่ ๘ ปลาแนวปะการังพับบริเวณแกะแรด หมู่เกาะแสมสาร (๑/๓)

วงศ์และชื่อสกุล	ความถี่	Herbivorous	Omnivorous	Carnivorous	Food sources
Class Elasmobranchii					
Order Rajiformes					
Family Dasyatidae					
<i>Taeniurops meyeni</i>	Rare			*	mollusks, worms, shrimps, and crabs
Class Teleostomi					
Order Clupeiformes					
Family Engraulidae					
<i>Stolephorus indicus</i>	Common			*	Feeds most likely on zooplankton
Order Mugiliformes					
Family Mugilidae					
<i>Moolgardatuberculata</i>	Common	*			microalgae, filamentous algae, forams, diatoms, and detritus
Family Sphyraenidae					
<i>Sphyraena flavicauda</i>	Rare			*	Fishes
<i>Sphyraena Juvenile</i>	Common			*	
Order Beloniformes					
Family Belontidae					
<i>Tylosurus crocodilus crocodilus</i>	Rare			*	Fishes
Order Beryciformes					
Family Holocentridae					
<i>Myripristis hexagona</i>	Rare			*	plankton such as crab larvae at night
<i>Sargocentron rubrum</i>	Occasional			*	Feed mainly on benthic crabs and shrimps
Order Perciformes					
Family Serranidae					
<i>Cephalopholis boenak</i>	Occasional			*	crustaceans and fishes
<i>Cephalopholis formosa</i>	Rare			*	
<i>Epinephelus merra</i>	Rare			*	crustaceans and fishes
<i>Epinephelus unicolor</i>	Rare			*	
<i>Plectropomus maculatus</i>	Rare			*	Juveniles feed on small fish and invertebrates such as crustaceans and squid
Family Grammatidae					
<i>Diploprion bifasciatum</i>	Occasional			*	Feeds mainly on fishes.
Family Apogonidae					
<i>Ostorhinchus cavatensis (Yellow)</i>	Occasional			*	small crustaceans and also on small fishes.
<i>Ostorhinchus endekataenia Red</i>	Common			*	small crustaceans and gastropods, also on small fishes.
<i>Archamia fucata</i>	Rare			*	small crustaceans and gastropods, also on small fishes.
<i>Cheilodipterus macrodon</i>	Occasional			*	Feeds primarily on small fishes
<i>Cheilodipterus quinquefasciatus</i>	Common			*	small crustaceans and gastropods, also on small fishes.
Family Echeneidae					
<i>Echeneis naucrates</i>	Rare			*	small fishes, bits of its host's prey and host's parasites
Family Carangidae					
<i>Selaroides leptolepis</i>	Rare			*	Ostracods, gastropods and euphausiids are common prey but small fish
Family Lutjanidae					
<i>Lutjanus carponotatus</i>	Rare			*	fishes and crustaceans
<i>Lutjanus lutjanus</i>	Rare			*	Feed on fishes and crustaceans
<i>Lutjanus vitta</i>	Rare			*	fishes, shrimps, crabs and other benthic invertebrates.
<i>Lutjanus russelli</i>	Rare			*	They feed on benthic invertebrates and fish
Family Caesionidae					
<i>Caesio cuning</i>	Common	*		*	zooplankton
<i>Pterocaesio chrysazona</i>	Rare	*		*	zooplankton
Family Haemulidae					
<i>Diagramma pictum</i>	Occasional			*	benthic invertebrates and fishes
Family Nemipteridae					
<i>Pentapodus setosus</i>	Occasional		*	*	small crustaceans
<i>Scopelopsis ciliatus</i>	Occasional		*	*	benthic invertebrates and small fishes.
<i>Scopelopsis marginatus</i>	Occasional		*	*	crustaceans, polychaete worms, mollusks and small fishes
<i>Scopelopsis monogramma</i>	Occasional		*	*	small fishes, crustaceans, mollusks and polychaete worms.
<i>Scopelopsis J.</i>	Occasional		*		small fishes, crustaceans, mollusks and polychaete worms.
<i>Scopelopsis affinis</i>	Occasional		*		small fishes, crustaceans, mollusks and polychaete worms.
Family Mullidae					
<i>Upeneus trispinosus</i>	Occasional			*	benthic invertebrates; small crabs, amphipods, shrimps, polychaete worms, and fishes
<i>Parupeneus indicus</i>	Rare			*	benthic invertebrates; small crabs, amphipods, shrimps, polychaete worms, and fishes
Family Pempheridae					
<i>Pempheris ovalensis</i>	Common			*	benthic and planktonic crustaceans, other small invertebrates, and fishes at night.
Family Kyphosidae					
<i>Kyphosus vaigiensis</i>	Rare			*	small crustaceans. Adults are carnivorous

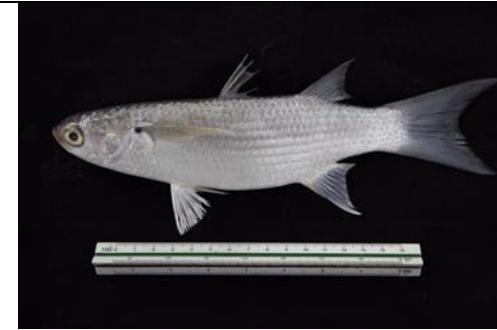
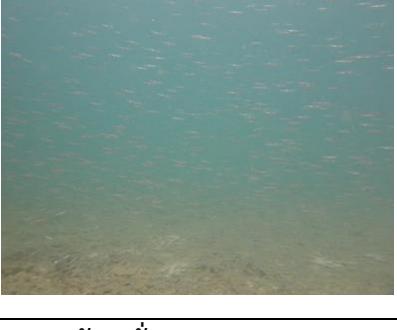
ภาคผนวกที่ ๔ ปลาแนวประการังพบบริเวณเกาะแกร์ด หมู่เกาะแสมสาร (๒/๓)

วงศ์และชื่อสกุล	ความถี่	Herbivorous	Omnivorous	Carnivorous	Food sources
Family Chaetodontidae					
<i>Chaetodon octofasciatus</i>	Common			*	Corals' polyps.
<i>Chaetodon wiebели</i>		*			algae
<i>Chelmon rostratus</i>	Rare			*	Invertebrate
<i>Paracheetodon ocellatus</i>	Rare			*	Invertebrate
Family Pomacentridae					
<i>Abudefduf bengalensis</i>	Common		*		Feed on algae, gastropods, and small crabs.
<i>Abudefduf sordidus</i>	Rare		*		Feed on algae, crustaceans and other invertebrates
<i>Abudefduf sexfasciatus</i>	Common		*		Feed on zooplankton and algae
<i>Abudefduf vaigiensis</i>	Occasional		*		Feed on zooplankton, benthic algae, and small invertebrates
<i>Amblyglyphidodon curacao</i>	Rare		*		larval crabs and shrimps, fish eggs, and algae.
<i>Amphiprion periderion</i>	Occasional			*	planktonic copepods and algae
<i>Amphiprion akallopis</i>	Rare			*	planktonic copepods and algae
<i>Amphiprion ocellaris</i>	Rare			*	planktonic copepods and algae
<i>Chromis atripinnis</i>	Common			*	copepods, amphipods, and zoea
<i>Chromis viridis</i>	Occasional			*	Phytoplankton feeders
<i>Chrysiptera unimaculata</i>	Rare	*			benthic algae
<i>Dascyllus trimaculatus</i>	Common		*		algae, copepods, and other planktonic crustaceans
<i>Hemiglyphidodon plagiometopon</i>	Rare	*			algae
<i>Neopomacentrus azyron</i>	Abundance	*			zooplankton and algae
<i>Neopomacentrus cyanomelas</i>	Dominance	*			zooplankton and algae
<i>Neopomacentrus filamentosus</i>	Dominance	*			zooplankton and algae
<i>Neoglyphidodon niger</i>	Rare		*		algae, crustaceans, and pelagic tunicates and salps.
<i>Plectroglyphidodon lacrymatus</i>	Rare	*			benthic algae, filamentous algae
<i>Pomacentrus coelestis</i>	Rare	*			algae
<i>Pomacentrus chrysurus</i>	Rare	*			algae
<i>Pomacentrus cuneatus</i>	Dominance	*			algae
<i>Pomacentrus milleri</i>	Rare	*			algae
<i>Pomacentrus tripunctatus</i>	Rare	*			algae
<i>Pomacentrus unknow</i>	Rare	*			
<i>Stegastes obreptus</i>	Occasional	*			filamentous algae
<i>Stegastes apicalis</i>	Common	*			filamentous algae
Family Labridae					
<i>Halichoeres chloropterus</i>	Common		*		hard-shelled prey, including mollusks, crustaceans and sea urchins
<i>Halichoeres margaritaceus</i>			*		benthic crustaceans, mollusks, polychaetes, forams, fishes, and fish eggs
<i>Halichoeres marginatus blue nose</i>	Rare		*		a wide variety of small invertebrates as well as fish eggs
<i>Halichoeres lecurus</i>	Occasional		*		small benthic invertebrates.
<i>Hemigymnus melapterus</i>	Occasional		*		small invertebrates, esp. crustaceans, polychaete worms, mollusks and brittle stars
<i>Halichoeres nigrescens</i>	Common		*		small benthic invertebrates.
<i>Halichoeres vrolikii</i>	Rare		*		small benthic invertebrates.
<i>Thalassoma lunare</i>	Rare		*		mainly on small benthic invertebrates and fish eggs
<i>Choerodon schoenleinii</i>	Rare		*		crustaceans, mollusks and sea urchins
Unknown Brown	Rare				
Family Scaridae					
<i>Scarus ghobban</i>	Rare	*			algae reef habitat
Family Gobiidae					
<i>Istigobius ornatus</i>	Rare		*		small benthic invertebrates.
<i>Cryptocentrus cinctus</i>	Rare		*	*	small benthic invertebrates.
<i>Cryptocentrus leptocenphalus</i>	Rare		*	*	small benthic invertebrates.
<i>Cryptocentrus caeruleomaculatus</i>	Rare		*	*	small benthic invertebrates.
<i>Valenciennea mularis</i>	Rare		*		small benthic invertebrates.
Family Eleotridae					
<i>Amblyeleotris gymnocephala</i>	Rare			*	small benthic invertebrates.
Family Ptereleotridae					
<i>Parioglossus formosus</i>	Abundance		*		zooplankton
<i>Ptereleotris monoptera</i>	Common		*		zooplankton
Family Siganidae					
<i>Siganus guttatus</i>	Rare	*			benthic algae
<i>Siganus dolliatus</i>	Rare				benthic algae
<i>Siganus jayus</i>	Common	*			benthic algae
<i>Siganus corallinus</i>	Rare				benthic algae
Family Geridae					
<i>Gerres</i> spp.	Rare		*		worms, clams, crustaceans and also feeds on insects

ภาคผนวกที่ ๘ ปลาแนวปะการังพบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแสมสาร (๓/๓)

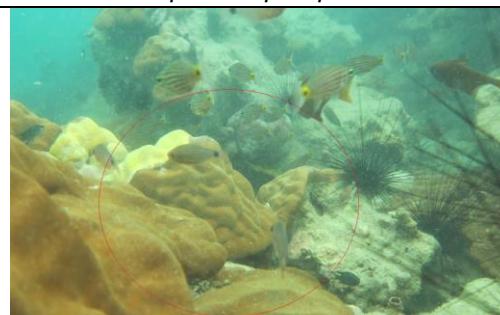
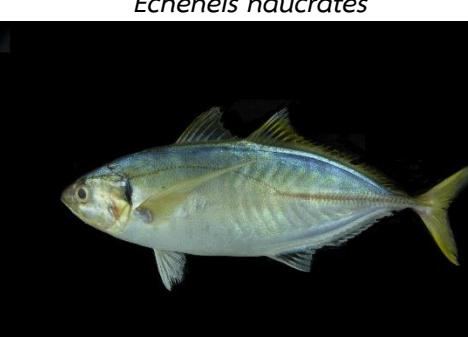
วงศ์และชนิด	ความถูกพบ	Herbivorous	Omnivorous	Carnivorous	Food sources
Family Pinguipedidae					
<i>Paropercis snyderi</i>	Rare			*	Benthic carnivores of small invertebrates and fishes
Order Siluriformes					
Family Plotosidae					
<i>Plotosus lineatus</i>	Rare			*	crustaceans, mollusks, worms, and sometimes fish
Order Tetraodontiformes					
Family Diodontidae					
<i>Diodon littoralis</i>	Rare			*	Shellfishes

ภาคผนวกที่ ๙ รูปภาพปลาแนวปะการังที่พบบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแมมสาร

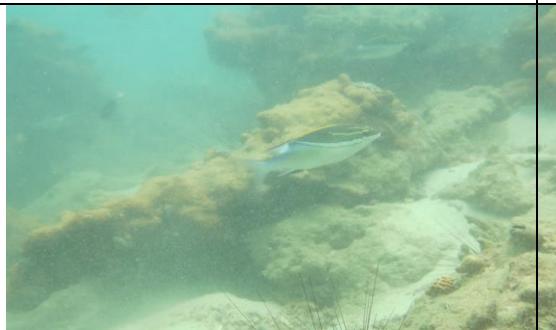
	
รูปที่ ๑ ปลากรเบนทองจุดฟ้า <i>Taeniura lymma</i>	รูปที่ ๒ ปลากระตัก <i>Stolephorus indicus</i>
	
รูปที่ ๓ ปลากรบอก <i>Moolgarda seheli</i>	รูปที่ ๔ ปลากรบอก <i>Moolgarda seheli</i>
	
รูปที่ ๕ ปลาساກเหลือง <i>Sphyraena obtusata</i>	รูปที่ ๖ ปลาساກเหลือง <i>Sphyraena obtusata</i>
	
รูปที่ ๗ ปลาساກเหลือง <i>Sphyraena obtusata</i>	รูปที่ ๘ ปลาหัวตะกั่ว <i>Hemiacanthus temickii</i>

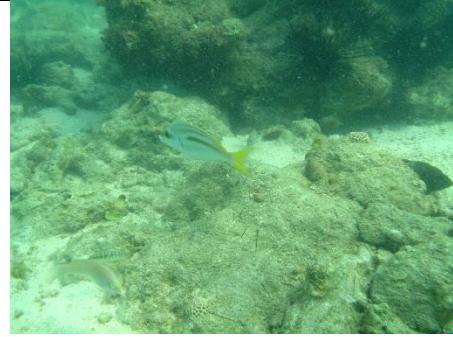
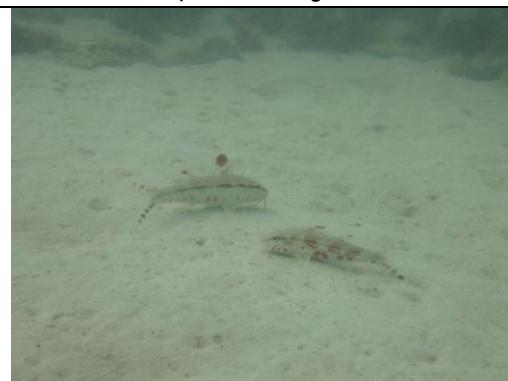
	
<p>รูปที่ ๙๕ ปลาข้าวเม่นน้ำลึก <i>Myripristis hexagona</i></p>	<p>รูปที่ ๙๖ ปลาข้าวเม่นน้ำลึก <i>Sargocentron rugrum</i></p>
	
<p>รูปที่ ๙๗ ปลาข้าวเม่นน้ำลึก <i>Sargocentron rugrum</i></p>	<p>รูปที่ ๙๘ ปลาข้าวเม่นน้ำลึก <i>Sargocentron rugrum</i></p>
	
<p>รูปที่ ๒๓ ปลาไอ้อปอด <i>Cephalopholis boenack</i></p>	<p>รูปที่ ๒๔ ปลากระังสองแถบ และปลาไอ้อปอด <i>Diplopion bifasciatum</i> and <i>Cephalopholis boenack</i></p>
	
<p>รูปที่ ๒๕ ปลาไอ้อปอดลายน้ำเงิน <i>Cephalopholis formosa</i></p>	<p>รูปที่ ๒๕ ปลาไอ้อปอดลายน้ำเงิน <i>Cephalopholis formosa</i></p>

	
<p>รูปที่ ๙ ปลาเก้าลายเลือด瓜 <i>Epinephelus merra</i></p>	<p>รูปที่ ๑๐ ปลาเก้าลายเลือด瓜 <i>Epinephelus merra</i></p>
	
<p>รูปที่ ๑๑ ปลากุดสลาด <i>Plectropomus maculatus</i></p>	<p>รูปที่ ๑๒ ปลากุดสลาด (วัยรุ่น) <i>Plectropomus maculatus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๑๓ ปลาสร้อยนกเขา (วัยเด็ก) <i>Diagramma pictum</i></p>	<p>รูปที่ ๑๔ ปลาสร้อยนกเขา (วัยรุ่น) <i>Diagramma pictum</i></p>
	
<p>รูปที่ ๑๕ ปลาสร้อยนกเขา <i>Diagramma pictum</i></p>	<p>รูปที่ ๑๖ ปลากระพงแสม <i>Psamoperca waigiensis</i></p>

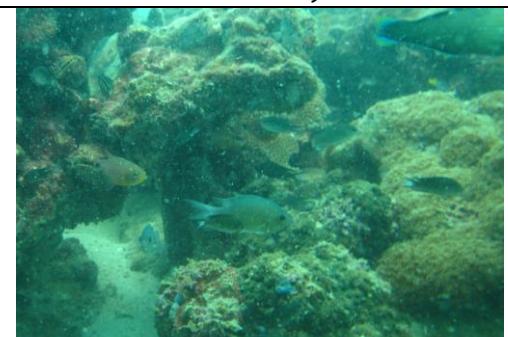
	
<p>รูปที่ ๑๗ ปลาอมไข่เขียวใหญ่ + ลายเส้น <i>Cheilodipterus macrodon</i> + <i>Cheilodipterus quinquelineatus</i></p>	<p>รูปที่ ๑๘ ปลาอมไข่หางแดง + ลายเส้น <i>Ostorhinchus endekateania</i> + <i>Cheilodipterus quinquelineatus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๑๙ ปลาอมไข่เหลือง <i>Ostorhinchus cyanosoma</i></p>	<p>รูปที่ ๒๐ ปลาอมไข่ <i>Archamia fucata</i></p>
	
<p>รูปที่ ๒๑ ปลาเหนาคลาม <i>Echeneis naucrates</i></p>	<p>รูปที่ ๒๒ ปลาตะคงข้างเหลือง <i>Gnathanodon speciosus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๒๓ ปลาทางแข็ง <i>Atule mate</i></p>	<p>รูปที่ ๒๔ ปลาทางแข็งหุดำ <i>Selaroides leptolepis</i></p>

	
รูปที่ ๒๕ ปลากระพงเหลือง <i>Lutjanus lutjanus</i>	รูปที่ ๒๖ ปลากระพงแถบนำเงิน <i>Lutjanus kasmera</i>
	
รูปที่ ๒๗ ปลากระพงข้างปาน <i>Lutjanus russelli</i>	รูปที่ ๒๘ ปลากระพงแถบกลาง <i>Lutjanus vitta</i>
	
รูปที่ ๒๙ ปลากระพงข้างปานลาย <i>Lutjanus carponotatus</i>	รูปที่ ๓๐ ปลากระพงข้างปานลาย <i>Lutjanus carponotatus</i>
	
รูปที่ ๓๑ ปลาทางเหลือง <i>Caesio cunning</i>	รูปที่ ๓๒ ปลาทางเหลือง <i>Caesio cunning</i>

	
รูปที่ ๓๓ ปลาหางเหลือง <i>Pterocaesio chryzona</i>	รูปที่ ๓๔ ปลาหางเหลือง <i>Pterocaesio tile</i>
	
รูปที่ ๓๕ ปลาปากกระงิ้ง <i>Pentapodus setosus</i>	รูปที่ ๓๖ ปลาปากกระงิ้ง <i>Pentapodus setosus</i>
	
รูปที่ ๓๗ ปลาทรายขาว <i>Scolopsis ciliata</i>	รูปที่ ๓๘ ปลาทรายขาว <i>Scolopsis margaritifera</i>
	
รูปที่ ๓๙ ปลาทรายขาวแถบคู่ <i>Scolopsis bilineata</i>	รูปที่ ๔๔ ปลาทรายขาว <i>Scolopsis affinisi</i> (subadult)

	
<p>รูปที่ ๓๙ ปลาทรายขาว <i>Scolopsis monogramma</i></p>	<p>รูปที่ ๔๐ ปลาทรายขาว <i>Scolopsis monogramma</i></p>
	
<p>รูปที่ ๔๑ ปลาทรายขาวคอแฉบขาว <i>Scolopsis vosmeri</i></p>	<p>รูปที่ ๔๒ ปลาแพะหางกรรไกร <i>Parupeneus tragular</i></p>
	
<p>รูปที่ ๔๓ ปลาแพะอินเดีย <i>Parupeneus indicus</i></p>	<p>รูปที่ ๔๔ ปลากระดี่ทะเล <i>Pempheris oualensis</i></p>
	
<p>รูปที่ ๔๕ ปลากระดี่ทะเล <i>Pempheris oualensis</i></p>	<p>รูปที่ ๔๖ ปลา Brassy chub <i>Kyphosus vaigiensis</i></p>

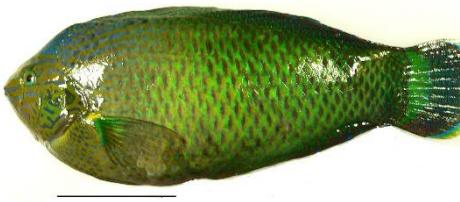
<p>รูปที่ ๔๗ ปลาผีเสื้อลายแปดเส้น <i>Chaetodon octofasciatus</i></p>	<p>รูปที่ ๔๘ ปลาผีเสื้อลายแปดเส้น <i>Chaetodon octofasciatus</i></p>
<p>รูปที่ ๔๙ ปลาผีเสื้ojมุกยາ <i>Chelmon rostratum</i></p>	<p>รูปที่ ๕๐ ปลาผีเสื้ojมุกยາ <i>Chelmon rorstratus</i></p>
<p>รูปที่ ๕๑ ปลาผีเสื้oเหลี่ยมลายจุด <i>Parachaetodon ocellatus</i></p>	<p>รูปที่ ๕๒ ปลาผีเสื้oเหลี่ยมลายจุด <i>Parachaetodon ocellatus</i></p>
<p>รูปที่ ๕๓ ปลาผีเสื้oลายแปดเส้นและปลาสินสมุทรวัยอ่อน <i>Chaetodon octofasciatus and Pomacanthus sexfasciatus j.</i></p>	<p>รูปที่ ๕๔ ปลาสินสมุทร <i>Pomacanthus annularis</i></p>

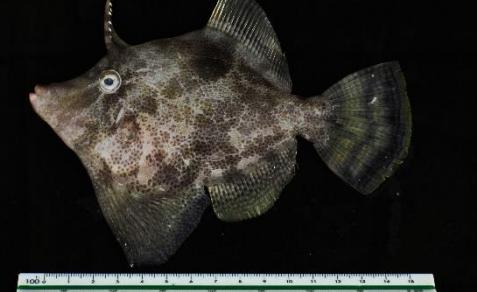
	
รูปที่ ๕๕ ปลาสลิดหินดำ <i>Pomacentrus cuneatus</i>	รูปที่ ๕๖ ปลาสลิดหินดำ <i>Pomacentrus cuneatus J.</i>
	
รูปที่ ๕๗ ปลาสลิดหินดำ <i>Pomacentrus cuneatus</i>	รูปที่ ๕๘ ปลาสลิดหินดำ <i>Pomacentrus cuneatus J.</i>
	
รูปที่ ๕๙ ปลาสลิดหินดำทางขาว <i>Pomacentrus chrysurus</i>	รูปที่ ๖๐ ปลาสลิดหินดำทางขาว <i>Pomacentrus chrysurus</i>
	
รูปที่ ๖๑ ปลาสลิดหินนีออนฟ้าทางเหลือง <i>Pomacentrus coelestis</i>	รูปที่ ๖๒ ปลาสลิดหิน <i>Chromis artipectoralis</i>

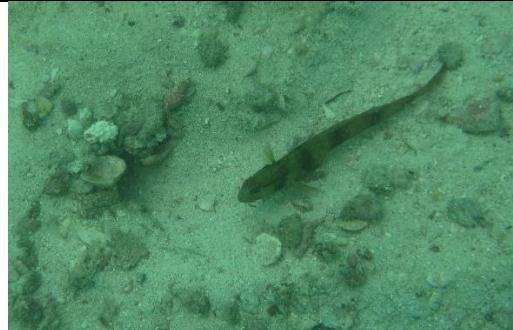
	
<p>รูปที่ ๖๓ ปลาสลิดหินเบงกอล <i>Abudefduf bengalensis</i></p>	<p>รูปที่ ๖๔ ปลาสลิดหินเบงกอล <i>Abudefduf bengalensis</i></p>
	
<p>รูปที่ ๖๕ ปลาสลิดหินห้าบังหลังเหลือง <i>Abudefduf vaigiensis</i></p>	<p>รูปที่ ๖๖ ปลาสลิดหินห้าบังหลังเหลือง <i>Abudefduf vaigiensis</i></p>
	
<p>รูปที่ ๖๗ ปลาสลิดหินห้าบัง <i>Abudefduf sexfasciatus</i></p>	<p>รูปที่ ๖๘ ปลาสลิดหินห้าบัง <i>Abudefduf sexfasciatus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๖๙ ปลาสลิดหินบังใหญ่ <i>Abudefduf sordidus</i></p>	<p>รูปที่ ๗๐ ปลาสลิดหินบังใหญ่ <i>Abudefduf sordidus</i></p>

	
<p>รูปที่ ๗๑ ปลาสลิดหิน <i>Amblyglyphidodon curacao</i></p>	<p>รูปที่ ๗๒ ปลาสลิดหิน <i>Amblyglyphidodon curacao</i></p>
	
<p>รูปที่ ๗๓ สลิดหินปาการังสามจุด <i>Dasyllus trimaculatus</i></p>	<p>รูปที่ ๗๔ สลิดหินปาการังสามจุด <i>Dasyllus trimaculatus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๗๕ สลิดหินปาการังสามจุด <i>Dasyllus trimaculatus</i></p>	<p>รูปที่ ๗๖ สลิดหินปาการัง <i>Dasyllus reticulatus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๗๗ ปลาการ์ตูนอินเดียแดง <i>Amphiprion periderarion</i></p>	<p>รูปที่ ๗๘ ปลาการ์ตูนส้มหลังขาว <i>Amphiprion akallopisos</i></p>

	
รูปที่ ๗๙ ปลาสลิดหิน <i>Neopomacentrus anabantooides</i>	รูปที่ ๘๐ ปลาสลิดหิน <i>Neopomacentrus cyanomos</i>
	
รูปที่ ๘๑ ปลาสลิดหินทางเหลือง <i>Neopomacentrus azysron</i>	รูปที่ ๘๒ ปลาสลิดหินวัยอ่อน <i>Pomacanthus tripunctatus</i> , <i>P. wardi</i> , <i>P. chrysurus</i> sp.
	
รูปที่ ๘๓ ปลาангุ้นทองเขียว ♀ <i>Halichoeres chloropterus</i>	รูปที่ ๘๔ ปลาангุ้นทอง ♂ <i>Halichoeres nigrescens</i>
	
รูปที่ ๘๕ ปลาангุ้นทองเขียว ♀ <i>Halichoeres chloropterus</i>	รูปที่ ๘๖ ปลาангุ้นทองเขียว ♂♀ <i>Halichoeres chloropterus</i>

	
รูปที่ ๘๗ ปลากรูนทอง ♀ <i>Halichoeres nigrescens</i>	รูปที่ ๘๘ ปลากรูนทอง ♂ <i>Halichoeres nigrescens</i>
	
รูปที่ ๙๙ ปลากรูนทอง ♀ <i>Halichoeres marginatus</i>	รูปที่ ๙๐ ปลากรูนทอง ♂ <i>Halichoeres marginatus</i>
	
รูปที่ ๙๑ ปลากรูนทอง ♂ <i>Halichoeres marginatus</i>	รูปที่ ๙๒ ปลากรูนทอง <i>Halichoeres vrorikii</i>
	
รูปที่ ๙๓ ปลากรูนทองเขียวพระอินทร์ <i>Thalassoma lunare</i>	รูปที่ ๙๔ ปลากรูนทอง <i>Choerodon robustus</i>

		
<p>รูปที่ ๙๕ ปลาสลิดทะเลจุดขาว <i>Siganus canaliculatus</i></p>		<p>รูปที่ ๙๖ ปลาสลิดทะเลดาวจุดเหลือง <i>Siganus guttatus</i></p>
		
<p>รูปที่ ๙๗ ปลาสลิดทะเลขาว <i>Siganus javus</i></p>		<p>รูปที่ ๙๘ ปลาสลิดทะเลขาว <i>Siganus javus</i></p>
		
<p>รูปที่ ๙๙ ปลาสลิดทะเลคอแดง <i>Siganus virgatus</i></p>		<p>รูปที่ ๑๐๐ ปลาทร้ายตาเหลือก <i>Parapercis snyderi</i></p>
		
<p>รูปที่ ๑๐๑ ปลากรวง <i>Monacanthus chinensis</i></p>		<p>รูปที่ ๑๐๒ ปลากรวง <i>Monacanthus chinensis</i></p>

	
รูปที่ ๑๐๓ ปลาดุกทะเล <i>Plotosus lineatus</i>	รูปที่ ๑๐๔ ปลาনกแก้ว <i>Scarus ghobban</i>
	
รูปที่ ๑๐๕ ปลาบู่กุ้ง <i>Amblyeleotris gymnocephala</i>	รูปที่ ๑๐๖ ปลาบู่กุ้ง (สีเหลือง) <i>Cryptocentrus cinctus</i>
	
รูปที่ ๑๐๗ ปลาบู่กุ้ง <i>Cryptocentrus nigrocellatus</i>	รูปที่ ๑๐๘ ปลาบู่กุ้งลายบัง <i>Cryptocentrus leptocenphalus</i>
	
รูปที่ ๑๐๙ ปลาบู่ทรายลายจุด <i>Istigobius ornatus</i>	รูปที่ ๑๑๐ ปลาบู่อ้มทราย <i>Valenciennea mularis</i>

	
<p>รูปที่ ๑๗๑ ปลาบู่ลูกดอก <i>Parioglossus formosus</i></p>	<p>รูปที่ ๑๗๒ ปลาบู่ลูกดอก <i>Parioglossus formosus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๑๗๓ ปลาปักเป้ากล่อง <i>Ostracion cubicus</i></p>	<p>รูปที่ ๑๗๔ ปลาปักเป้าหนามทุเรียน <i>Diodon liturosus</i></p>
	
<p>รูปที่ ๑๗๕ ประการังน้ำมือ, แซ่ทะเล และ กัลปังหา</p>	<p>รูปที่ ๑๗๖ ปลาหมึกกระดอง Cuttlefish</p>
	
<p>รูปที่ ๑๗๗ เต่าทะเล และปลาเหาฉลาม</p>	<p>รูปที่ ๑๗๘ ประการังขาว (Porites lutea) ฟอกขาว เกาะแรด สิงหาคม ๒๕๕๗</p>

	
รูปที่ ๑๙ การเดินทางเก็บข้อมูล	รูปที่ ๒๐ เรือยางสำหรับการเดินทาง
	
รูปที่ ๒๑ เรือยางสำรวจ	รูปที่ ๒๒ ฐานที่พักบนเกาะแสมสาร

บทที่ ๑

บทนำ

นับตั้งแต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มีพระราชดำริในการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ (อพ. สค.) เป็นครั้งแรกในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๔ และได้พระราชทานพระราชดำริเป็นแนวทางดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมาเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน และทรงรับสั่งให้ดำเนินการศึกษาทรัพยากรชีวภาพบนเกาะแสมสาร และเกาะไกลีเคียง โดยให้ดำเนินการตั้งแต่ยอดเขาจนถึงใต้ทะเล โดยคณะกรรมการวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพา ได้ดำเนินโครงการในส่วนของทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพใต้ทะเล ในพื้นที่อำเภอสัตหีบ จำนวน ๒ ชุดโครงการ รวมเวลา ๖ ปี (คือ ๑) สถานภาพทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศชายฝั่งทะเล บริเวณหาดนางรอง เกาะจะระเข้าและกลุ่มเกาะจัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ดำเนินการระหว่างปี พ.ศ.๒๕๔๑ ถึง พ.ศ.๒๕๔๓ และ (๒) ทรัพยากรชีวภาพทางทะเลในพื้นที่ปากปักพันธุกรรมพืชทางทะเล หมู่เกาะแสมสาร จังหวัดชลบุรี : องค์ความรู้ผู้คนสูริไทยและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดำเนินการระหว่างปี พ.ศ.๒๕๔๔ ถึง พ.ศ.๒๕๔๖ ผลจากการศึกษาที่ผ่านมาทำให้ทราบถึงความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ที่มีการปากปักกรักษาสภาพ จำกัดความหลากหลายโดยเฉพาะจากมนุษย์ พื้นที่บริเวณนี้ จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการใช้เป็นพื้นที่ติดตามสภาพของทรัพยากรสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในปัจจุบันและอนาคตที่มีภัยคุกคามจากความผันแปรของสภาพภูมิอากาศ

ระบบนิเวศทางทะเลนับว่าเป็นระบบนิเวศที่มีความสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งที่มีผลต่อระบบสมดุลทางธรรมชาติและมีคุณค่าในการใช้ประโยชน์ต่อมนุษย์นานาประการ ในแนวปะการังจะมีปะการังนานาชนิดมีโครงสร้างของโคลนีที่แตกต่างกัน เช่นเป็นกิ่งก้าน พุ่มไม้ แผ่น ก้อน และแบบเคลื่อนผิว เมื่อปะการังเหล่านี้เจริญขึ้นในบริเวณหนึ่งๆมักก่อให้เกิดซ่องว่างระหว่างปะการังทั้งเล็กและใหญ่กล้ายเป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตที่จะเข้ามาหาอาหาร หลบภัย รวมทั้งผสมพันธุ์ วางไข่ และอนุบาลวัยอ่อน ทำให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพมากมาย และอีกประโยชน์ต่อมนุษย์ทางสังคมเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นทางการประมง การท่องเที่ยว นันทนาการ การป้องกันชายฝั่งเป็นต้น

แนวปะการังในบริเวณ อ.สัตหีบ โดยเฉพาะหมู่เกาะแสมสาร ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์มาตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะจากกิจกรรมประมง การท่องเที่ยว ปัจจุบันน้ำทึบจากชุมชนชายฝั่ง และการก่อสร้างชายฝั่ง (สิทธิพันธ์ ศิริรัตนชัย, ๒๕๓๗) ผลจากการก่อสร้างเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเล ส่งผลทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลลดลง จึงมีความจำเป็นที่จะศึกษาและติดตามสถานะความหลากหลายทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตในบริเวณนี้ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้งในระยะเวลา ๑๐ ปี ที่ผ่านมา เช่น การเกิดปะการังสีทอง ของปะการังอ่อนบริเวณแนวปะการังของเกาะ บริเวณ อ.สัตหีบ

จากความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทยและงานวิจัยที่มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องมีอยู่ไม่มากนัก สำหรับปลาแนวปะการัง แม้จะมีการศึกษาด้านความหลากหลายอยู่พอสมควร (สерж ทรงพลอย และ วิมล เห มะจันทร, ๒๕๔๔, เสร์ ทรงพลอย และคณะ (๒๕๔๕) เสร์ ทรงพลอย, ๒๕๔๘) แต่กรศึกษาติดตามการ

เปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา ไม่ว่าจะระยะสั้นหรือระยะยาวจะมีอยู่น้อย (Manthachitra and Sudara, 2002) โดยเฉพาะเมื่อแนวปะการังอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ผู้จัดจึงได้เสนอโครงการวิจัยนี้เพื่อศึกษาติดตามการเปลี่ยนแปลงตามเวลาของประชาคมปลาแนวปะการัง บริเวณหมู่เกาะแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ซึ่งพื้นที่นี้ถือเป็นพื้นที่ที่มีการคุ้มครอง และดูแลจากกองทัพเรือมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลของการเป็นพื้นที่ปกป้า และผลกระทบเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศว่าจะมีผลอย่างไรต่อประชาคมปลาที่อาศัยอยู่บนแนวปะการังบริเวณหมู่เกาะแสมสาร

ประชาคมปลาที่พบบริเวณแนวปะการัง จัดเป็นประชาคมที่มีความหลากหลายของชนิดมาก แม้จะอยู่ในบริเวณที่มีพื้นที่จำกัด แต่สำหรับหมู่เกาะแสมสารแม้ปัจจุบันแม้จะเป็นพื้นที่ในการดูแลของกองทัพเรือ แต่ในอดีตบริเวณนี้เคยเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านประมง และมีกิจกรรมการประมงบริเวณแนวปะการังที่มีผลต่อความอุดมสมบูรณ์ของแนวปะการังและสิ่งมีชีวิตที่อาศัยร่วมอยู่ด้วย โดยเฉพาะปลาแนวปะการังที่เป็นเป้าหมายหลักของการทำการประมงในบริเวณนี้ ผลจากการศึกษาจากระยะที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าปลา มีความหลากหลายดีพอสมควร และมีปลาหายากหลายชนิดถูกพบได้บริเวณนี้ แสดงให้เห็นถึงผลของการเป็นพื้นที่อนุรักษ์และได้รับการดูแลอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีภัยคุกคามแหล่งใหม่ คือจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศนี้ ดังนั้นการติดตามประชาคมปลาที่อาศัยอยู่บนแนวปะการัง รวมถึงการปรับตัวที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แปรปรวนจากอุณหภูมิที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เช่นผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่อยู่ต่อคุณภาพด้านอาหารของสัตว์ในระบบนิเวศแนวปะการัง ซึ่งบริเวณพื้นที่เขตปักป้านี้จะเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการใช้เป็นพื้นที่ตัวอย่างและอ้างอิงต่อไปในอนาคต

การศึกษาเกี่ยวกับปลาในแนวปะการังมีการศึกษาค่อนข้างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ เช่น การสำรวจค์ประกอบชนิด และโครงสร้างสังคมปลาในแนวปะการัง การศึกษาอนุกรมวิธาน ชีววิทยาของปลาบางชนิด รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับสิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ บริเวณแนวปะการัง สำหรับความหลากหลายทางชนิดของปลาในแนวปะการังนี้ มีอยู่อย่างน้อยที่สุดประมาณ ๔,๐๐๐ ชนิด ขณะที่บริเวณ Indo-Pacific มีอยู่ถึง ๓,๐๐๐ ชนิด (Lieske & Myers, 1994)

สภาพ มงคลประสิทธิ์ และคณะ (๒๕๒๑) ได้ทำการสำรวจชนิดของปลาบริเวณที่นี่ในประเทศไทย โดยทำการสำรวจตามเกาะต่างๆ ในระดับน้ำลึกไม่เกิน ๑๐ เมตร ทั้งอ่าวไทย และ มหาสมุทรอินเดีย พบราก ๔๔ วงศ์ ๑๐๙ สกุล ๒๘๗ ชนิด สำหรับบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ได้ทำการสำรวจ บริเวณ เกาะล้าน เกาะคราม เกาะเสม็ดและเกาะกุฎี พบรากในแนวปะการังทั้งสิ้น ๖๖ ชนิด ในจำนวนนี้ พบรากในบริเวณเกาะล้าน ๒๑ ชนิด เกาะคราม ๑๓ ชนิด เกาะเสม็ดและเกาะกุฎี ๔๕ ชนิด

สมาน ศรีธัญญาและคณะ (๒๕๒๖) ได้สำรวจปลาในแนวปะการัง เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี พบรากทั้งหมด ๒๑ วงศ์ ๕๓ ชนิด ต่อมานานี ทองแคน และวิภูษิต มัณฑะจิตรา (๒๕๓๔) ได้ทำการศึกษาสังคมปลาในแนวปะการังบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และระยอง โดยทำการบันทึกข้อมูลตามกลุ่มปลาที่พบรักษ์ (๑) Target species ได้แก่ ปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในด้านที่เป็นอาหาร (๒) Indicator species ได้แก่ ปลาที่ขอบความอุดมสมบูรณ์ของแนวปะการัง เช่น วงศ์ปลาดีสื้อ และ (๓) Major family ได้แก่ ปลาในวงศ์ต่างๆ ที่สามารถพบรักษ์ได้ตามแนวปะการัง ผลการศึกษาพบปลา๔๕ ชนิด ใน ๓๖ สกุล ๒๔ วงศ์ โดยพบปลาเศรษฐกิจ ๗ ชนิด ปลาที่เป็นตัวบ่งชี้ความอุดมสมบูรณ์ของแนวปะการังซึ่งเป็นปลาดีสื้อ ๓ ชนิด คือ ปลาดีสื้อย้ายแปดเส้น *Chaetodon octofasciatus* ปลาดีสื้อปากยิ่ง *Chelmon rostratus* และปลาดีสื้อ

Chaetodon weibeli และปลาที่พบทว่าไปในแนวประกาศง จำนวน ๒๐ วงศ์ ๔๙ ชนิด นอกจากการศึกษาทางชนิดและโครงสร้างสังคมปลาในแนวประกาศงแล้ว ยังมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปลาในแนวประกาศงกับสภาพแนวประกาศง รวมทั้งการใช้ปลาในวงศ์ปลาปีศาจเป็นตัวบ่งชี้สภาพแนวประกาศงในบริเวณนั้นๆ เช่น Manthachitra et al. (1991) ได้สรุปว่า ปลาผีเสื้อลายแปดเส้น มีศักยภาพใช้เป็นตัวบ่งชี้สภาพแนวประกาศง บริเวณอ่าวไทยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการครอบคลุมพื้นที่ของประการังมีชีวิตบนแนวประกาศงในอ่าวไทย

วิภูษิต มัณฑะจิตร (๒๕๓๗) ได้สำรวจปลาในแนวประกาศงร่วมกับสิ่งมีชีวิตหน้าดินในบริเวณหมู่เกาะล้าน เขตเมืองพัทยา และ หมู่เกาะแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น ๑๗ จุดสำรวจ พบปลาในแนวประกาศง จำนวน ๒๓ วงศ์ ๖๔ ชนิด ปลาเศรษฐกิจที่พบมากที่สุด คือ ปลากระง *Cephalopholis pachycentron* ปลาที่ชอบความสมบูรณ์ของแนวประกาศงชนิดเด่น คือ ปลาผีเสื้อลายแปดเส้น *C. octofasciatus* และมีปลาในวงศ์ Pomacentridae, Labridae และ Apogonidae เป็นวงศ์เด่นในกลุ่มปลาที่พบทว่าไปในแนวประกาศง วิภูษิต มัณฑะจิตร และคณะ (๒๕๔๙) รายงานชนิดของปลาที่อาศัยอยู่บริเวณแนวประกาศง ของหมู่เกาะในจังหวัดระยอง พบมีปลาจำนวน ๑๕๘ ชนิด จาก ๕๓ วงศ์ Manthachitra and Cheevaporn (๒๐๐๗) ศึกษาศึกษาสภาพแนวประกาศงบริเวณมหาดทพุต จังหวัดระยอง พบปลาแนวประกาศงรวม ๖๗ ชนิด ทั้งนี้ความหลากหลายของปลาที่พบบริเวณใกล้กับบริเวณท่าเทียบเรือ มีจำนวนชนิดลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับรายงานในอดีต (Sudara, et al. 1992)

เสร็จ ทรงพลอย และคณะ (๒๕๔๘) สำรวจความหลากหลายของปลาในแนวประกาศงบริเวณหมู่เกาะแสมสาร โดยทำการสำรวจ ๖ แห่ง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๔๘ โดยการดำเนินการสำรวจด้วยเทคนิค visual fish census พบปลา ๔๙ ชนิด จาก ๑๗ วงศ์ ปลาชนิดที่พบบ่อยมี ๘ ชนิด ได้แก่ *Pomacentrus cuneatus*, *Abudefduf bengalensis*, *Halichoeres nigrescens*, *Neopomacentrus cyanomos*, *Chaetodon octofasciatus*, *Cephalopholis boenack*, *Cephalopholis formosa* และ *Caesio cunning* ทั้งนี้ยังไม่ได้เก็บข้อมูลปลาบริเวณเกาะแสมสาร แต่เก็บบริเวณเกาะใกล้เคียง คือ เกาะปลาหมึก พบปลา ๑๙ ชนิด โดยพบปลากระพงซังปาน (*Lutjanus lutjanus*) เป็นชนิดที่ไม่พบที่สถานีอื่น

อรุณล สาระยา และคณะ (๒๕๔๘) ศึกษาชนิดของปลาสลิดทะเล (Siganidae) บริเวณอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี (พ.ศ.๒๕๔๗ – ๒๕๔๘) พบปลาสลิดทะเลที่จำแนกชนิดได้ ๙ ชนิด และกล่าวว่ามีตัวอย่างที่คาดว่าเป็นชนิดที่ยังจำแนกไม่ได้อีก ๒ ชนิด

เสร็จ ทรงพลอย และวิมล เหมะจันทร (๒๕๔๙) ศึกษาประชากรมปลาและสภาพที่อยู่อาศัย บริเวณกองหินหน้า หน้าหาดเจ้าหลาว จังหวัดจันทบุรี โดยทำการเก็บข้อมูล ๔ ครั้ง ในเดือน กุมภาพันธ์ เมษายน กันยายน และ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗ จากการหินใต้น้ำ ๓ สถานี พบปลา ๔๑ ชนิด จาก ๒๔ สกุล และ ๑๕ วงศ์ โดยปลาชนิดที่พบบ่อยได้แก่ ปลาผีเสื้อลายแปดชีด (*Chaetodon octofasciatus*) ปลากรุญทอง (*Halichoeres nigrescens*) ปลาสลิดหินเล็ก (*Neopomacentrus cyanomos*) ปลาสลิดหินเทา (*Pomacentrus cuneatus*) ปลาล้วยทางเหลือง (*Caesio cunning*) ปลาทรายขาว (*Scolopsis vosmeri*) และปลากระงบงน้ำตาล (*Cephalopholis boenak*) และได้สรุปว่าประชากรมปลา มีความหลากหลายค่อนข้างต่ำ เนื่องจากโครงสร้างของแนวประกาศงมีความซับซ้อนน้อย มีประชากรมีชีวิตปกคลุมพื้นที่อยู่ ๓๓.๕ % - ๕๗.๒ %

สมหมาย เจนกิจการ (๒๕๕๐) จัดทำคู่มือที่ใช้ประกอบการจำแนกชนิดปลาทะเล ได้รายงานปลาทะเลที่พบบริเวณเกาะครามและเกาะใกล้เคียง รวม ๔๐ ชนิด มีภาพถ่าย ชื่อสามัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ชื่อวิทยาศาสตร์ ลักษณะทั่วไป ลักษณะเด่น และประโยชน์ของปลาแต่ละชนิด

วิภูษิต มัณฑะจิตร และคณะ (๒๕๕๑) ศึกษาประชากรมปลาที่พบบริเวณแนวประกาศงรอบเกาะแสมสาร และเกาะปลาหมึก ในระหว่างปี พ.ศ.๒๕๔๔-๕ โดยการเก็บตัวอย่างปลา และการเก็บข้อมูลของชนิดและความชุก

ชุมที่เพปในแต่ละสถานีศึกษา รวม ๑๖ สถานี พบปลารวมทั้งสิ้น ๕๙ ชนิด จาก ๒๙ วงศ์ มีปลา ๔ ชนิดที่เพปชูกชุมมากที่สุด คือ *Stolepholus gracilis* (๑๘.๕%) *Neopomacentrus azysron* (๑๖.๕%) *Pomacentrus cuneatus* (๑๔.๖%) และ *Neopomacentrus cyanomos* (๑๐.๖%) ความหลากหลายชนิดของปลาที่ถูกพบในแต่ละสถานี พบอยู่ระหว่าง ๙ ถึง ๒๖ ชนิด โดยสถานีที่พบปลามากชนิดที่สุดคือ สถานีทางด้านทิศตะวันออก หาดคลุ่ม และเกาะปลาหมึกทิศใต้ ขณะที่สถานีที่พบปลาน้อยที่สุดคือ สถานีใต้อ่าวคลุ่ม เมื่อพิจารณาโครงสร้างประชาคมของปลาแนวประการัง พบว่าแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม ตามชนิดของปลาที่พบเด่นของแต่ละกลุ่ม โดยตำแหน่งที่ตั้ง และทิศทางของลมมรสุมมีส่วนสำคัญต่อลักษณะโครงสร้างของถิ่นที่อยู่และประชาคมปลาแนวประการังที่เข้ามาอาศัยอยู่ และล่าสุด วิภูธิต และคณะ (๒๕๕๗) รายงานเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพและโครงสร้างประชาคมของปลาแนวประการังบริเวณหมู่เกาะแสมสาร รวม ๒๙ สถานี จาก ๕ เกาะ พบปลารวมทั้งสิ้น ๕๙ ชนิด จาก ๒๙ วงศ์ และสำหรับเกาะแรด โดยเฉพาะด้านทิศตะวันตกตอนเหนือ พbmีความหลากหลายของปลาสูงเป็นลำดับต้นๆ ของที่นี่ทั้งหมด พบปลา ๕๗ ชนิด บริเวณนี้จึงเป็นที่นี่ที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาติดตามการเปลี่ยนแปลงของประชาคอมปลา นอกจากนี้จากตำแหน่งและที่ตั้ง ที่อยู่ไม่ไกลจากเกาะแสมสาร และยังเป็นพื้นที่ค่อนข้างได้รับการปกป้องจากอิทธิพลของลมมรสุม โดยเฉพาะลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีโอกาสเก็บข้อมูลได้เกือบทลอดทั้งปี

สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ที่อาจมีผลต่อปลาแนวประการัง ที่ผ่านมามีความสนใจในไม่นานนัก ทั้งนี้เริ่มมีความสนใจและมีการศึกษาบ้างภายในช่วงระยะเวลาประมาณไม่เกิน ๑๐ ปีที่ผ่านมา (Roessing et al., 2004; Harley et al., 2006) โดย Munday et al. (2008) ได้ประเมินสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่ออนาคตของปลาที่อาศัยอยู่บริเวณแนวประการัง ซึ่งมีการพิจารณาตั้งแต่ปัจจัยอ่อนชี้อ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิมากที่สุด ทั้งนี้ เพราะปลาเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังเลือดเย็น (ectotherms) อุณหภูมิของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งแวดล้อมภายนอก แม้ว่าปลาแนวประการังจะไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้กับจุดวิกฤตของอุณหภูมิอย่างเช่นประการัง แต่การเปลี่ยนแปลงของสภาพที่อยู่อาศัยมีผลต่อการดำรงชีวิตของปลาแนวประการังไม่มากนักน้อย โดยเฉพาะกลุ่มปลาที่มีความใกล้ชิดกับแนวประการังมาก เช่น ปลาฟีเสือ (Chaetodontidae) ที่กินประการังเป็นอาหารโดยตรง หรือปลาอมไข่ (Apogonidae) และปลาบู่ (Gobiidae) ที่อาศัยอยู่ตามกอประการัง จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของน้ำทะเลมาก ทั้งนี้ Wilson et al. (2006) พบว่าโดยเฉลี่ย ๖๒% ของชนิดปลาจะมีประชากรลดลงเมื่อประการังมีชีวิตมีการปกคลุมพื้นที่ลดลง ๑๐ % โดยชนิดที่ลดลงมากที่สุดจะเป็นพวงที่กินประการังเป็นอาหาร กินสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง และกินแพลงก์ตอนเป็นอาหาร (Mora and Ospina, 2001) แต่การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอาจส่งผลถึงสภาพทางสรีระ อัตราการพัฒนาของร่างกาย อัตราการเจริญเติบโต พัฒนิกรรม และการสืบพันธุ์ (Wood and McDonald 1997; Pankhurst and Porter 2003) โดยพบว่าอัตราการพัฒนาของตัวอ่อนของปลาอาจเพิ่มขึ้นเกือบ ๓ เท่า เมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น ๑๐ องศาเซลเซียส แต่อุณหภูมิที่สูงขึ้นกลับทำให้อัตราการตายก่อนพกอ่อนมาเป็นตัวสูงขึ้นด้วย (Galvano et al. 2007) กฎ Q₁₀ (Q₁₀ law) กล่าวไว้ว่าเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น ๑๐ องศาเซลเซียสในช่วงอุณหภูมิการดำรงชีวิตปกติของสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่ง สิ่งมีชีวิตนั้นจะมีอัตราการเผาผลาญอาหารเพิ่มขึ้น ๑ เท่าตัว และมีหน่วยการวัดเป็นค่าสัมประสิทธิ์ของอุณหภูมิ Q₁₀ ซึ่งปลาในเขต้อนมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิมาก (Pankhurst and Porter, ๒๐๐๓) ทั้งทางด้านบวกและด้านลบขึ้นอยู่กับทิศทางและขนาดของการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ ตัวอย่างเช่นปลากระรังหยาดชนิดที่พบริเวณ The Great Barrier Reefs จะสมพันธุ์วางแผนปะทะกับอุณหภูมิถึงประมาณ ๒๖ องศาเซลเซียส (Samoilys 1997; Frisch et al. 2007) ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอาจทำให้การสืบพันธุ์เกิดได้เร็วขึ้น หรือช่วงเวลาของฤดูสืบพันธุ์ย้ายนานขึ้น หรืออาจแบ่งเป็น ๒ ช่วงเวลา ซึ่งผล

ดังกล่าวจะมีมากโดยเฉพาะกับกลุ่มปลาที่ใช้อุณหภูมิเป็นสัญญาณสำหรับการผสมพันธุ์ ทั้งนี้ผลที่ตามมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะอุณหภูมิของน้ำทะเลที่สูงขึ้นซึ่งมีผลต่อการรังโดยตรง และจะส่งผลต่อมากถึงสัตว์ที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศแนวปะการังนี้ด้วย(Chavanich et. al., 2009) ทั้งนี้ สามารถเนย์มันล (๒๕๔๙) ได้ศึกษาแนวโน้มระดับน้ำทะเลในอ่าวไทย ที่อาจใช้เป็นตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงของโลกจากสภาพโลกร้อน พบร่วมระดับน้ำทะเลในอ่าวไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อัตราการเพิ่มจะแตกต่างกันในแต่ละบริเวณ โดยมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ย ๐.๐๒ ถึง ๐.๔๑ มม. ต่อปี

การปรับตัวของปลาแนวปะการังต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศนั้น มีการศึกษาอยู่บ้าง ซึ่งมีความผันแปรอย่างมากในแต่ละชนิด โดยชนิดที่พร้อมสืบพันธุ์เร็วแต่ต้องรีวิติยา (Pomacantridae) จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าปลาที่มีวงจรชีวิตสั้น (Pomacanthidae) หรือปลาที่มีวงจรชีวิตยาวและสืบพันธุ์ช้า เช่น (Lutjanidae และ Serranidae) ประชาคมเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป (Community Shift) ทั้งนี้ การศึกษาติดตามการเปลี่ยนแปลงของประชาคอมปลาแนวปะการังในรอบปี โดยเฉพาะบริเวณอ่าวไทยมีอยู่น้อยมาก อาจจะมีเพียงการศึกษาเดียว โดย Manthachitra and Sudara (2002) ทำการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของประชาคอมปลาแนวปะการังบริเวณ เกาะค้างคาว จังหวัดชลบุรี พบร่วมมีความชุกชุมเปลี่ยนแปลงตามรอบปี โดยช่วงเวลาที่พบปลามากที่สุดอยู่ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงกันยายน ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูฝน สำหรับบริเวณหมู่เกาะแสมสาร มีการศึกษาความหลากหลายของปลาแนวปะการังอยู่บ้าง และทั้งหมดเป็นการศึกษาในชิ้นพื้นที่ ทำให้ขาดความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตามเวลา โดยเฉพาะด้านการทดลองทางประชากร ซึ่งมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับการสภาพ หรือสถานะของประชาคอมปลาแนวปะการัง ทั้งในปัจจุบัน และในอนาคต

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การเปลี่ยนแปลงในรอบปีของประชาคอมปลาแนวปะการัง ของเกาะแ雷ด ในหมู่เกาะแสมสาร ที่จะใช้เป็นพื้นที่อ้างอิงสำหรับการติดตามผลของปราการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อประชาคอมปลาแนวปะการัง

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- ๖.๑ ติดตามการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบชนิดของปลาแนวปะการังในรอบปี
- ๖.๒ ติดตามการสภาพสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ต่อความผันแปรของสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะ อุณหภูมน้ำทะเล
- ๖.๓ เป็นแนวทางสำหรับการจัดการทรัพยากรีวิวภาพ ในสภาพมีความผันแปรของสภาพภูมิอากาศ

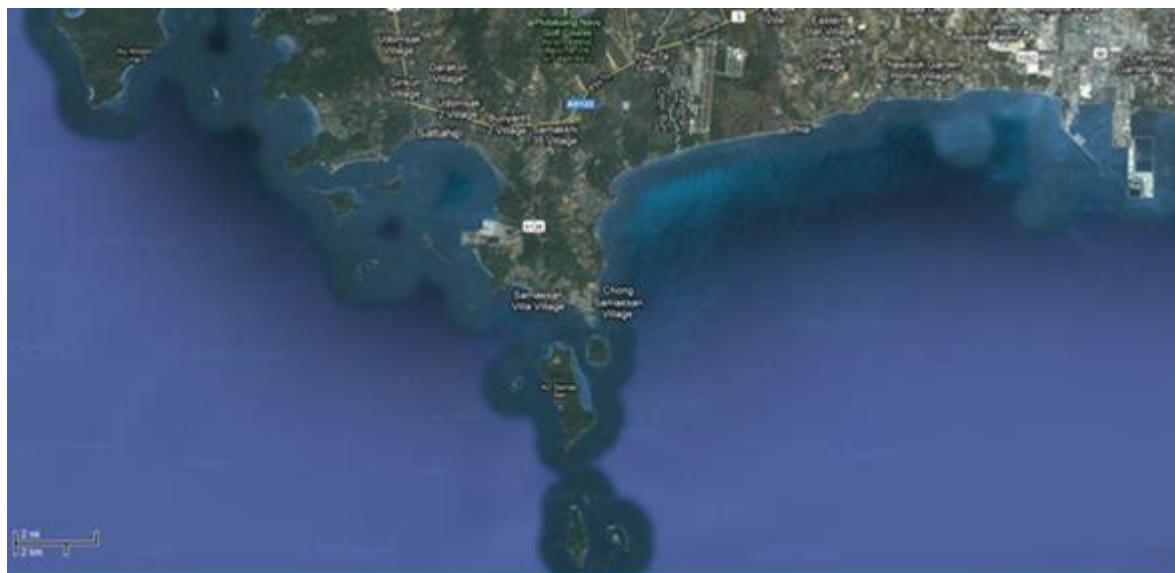
บทที่ ๒

วิธีการศึกษา

๒.๑ พื้นที่การศึกษา

พื้นที่การศึกษา ทำการเก็บข้อมูลบริเวณแนวปะการัง ของเกาะแแรด อยู่ในเขตพื้นที่ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี (รูปที่ ๒.๑ และ ๒.๒) เกาะแแรดมีลักษณะเป็นรูปทรงวงรี ขนาดยาวประมาณ ๘๐๐ เมตร กว้าง ๕๐๐ เมตร พื้นที่โดยรวมประมาณ ๐.๔ ตารางกิโลเมตร ลักษณะดินลูกรังปนหินลูกรัง ภูมิประเทศบนเกาะภูเขาหิน ๑ ลูก สูงประมาณ ๑๐๐ เมตร อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะแม่มาร์ เป็นเกาะหนึ่งที่ขึ้นกับอำเภอสัตหีบ จังหวัด ชลบุรี อยู่ทางทิศใต้ของแหลมแม่มาร์ ออกไปประมาณ ๒ กิโลเมตร กรมประมงจัดทำแผนที่ประจำปี ๒๕๖๒ รายงานลักษณะแนวปะการังของเกาะแแรดมีพื้นที่ของแนวปะการัง ๐.๑ ตารางกิโลเมตร สภาพของแนวปะการัง ปี พ.ศ.๒๕๓๔-๒๕๓๕ แนวปะการังทางด้านทิศใต้ของเกาะแแรดอยู่ในสภาพสมบูรณ์ปานกลาง และต่อมาระหว่าง ปี พ.ศ.๒๕๓๔-๒๕๓๕ แนวปะการังมีสภาพเสื่อมโทรมมาก (ธรรมชาติ จารย์แสง และคณะ, ๒๕๔๓) ทั้งนี้บริเวณ ทิศใต้ของเกาะแแรดเป็นบริเวณเดียวของเกาะที่มีลักษณะเป็นประชาคมปะการัง ขณะที่บริเวณอื่นจะเป็นหย่อม ปะการังขนาดเล็ก (รูปที่ ๒.๓ และ ๒.๔)

ทำการเก็บข้อมูลจะเก็บจาก ๔ สถานี (รูปที่ ๒.๔) และมีพิกัดตามตารางที่ ๒.๑ โดยทำการเก็บข้อมูลทุก ส่องเดือน เป็นเวลา ๑ ปี

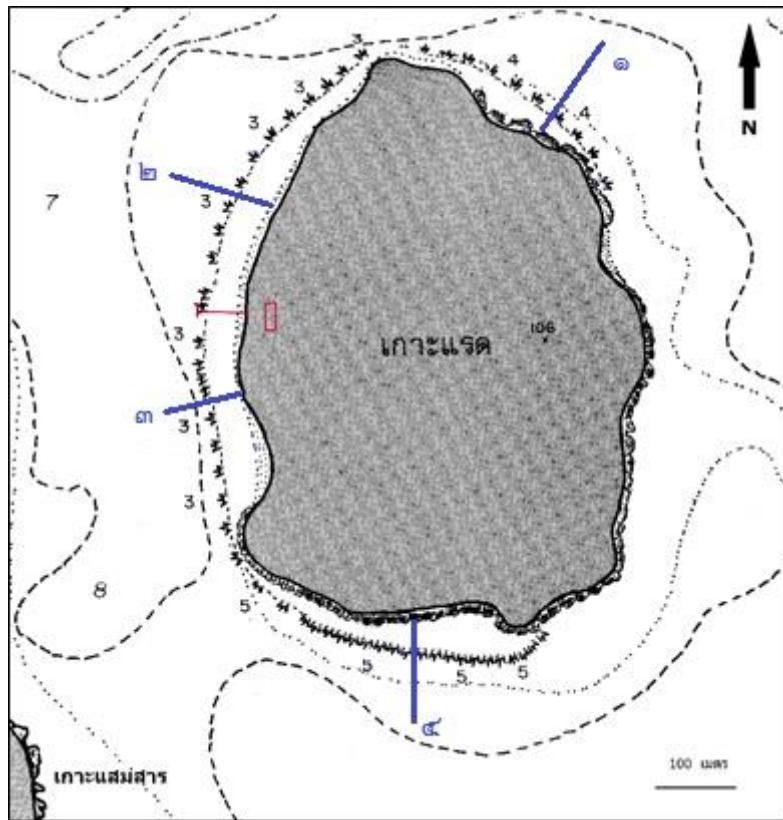
รูปที่ ๒.๑ ภาพถ่ายจากดาวเทียมของเกาะบริเวณ อ. สัตหีบ จ.ชลบุรี (www.googleearth.com)

รูปที่ ๒.๒ รูปถ่ายของหมู่เกาะแม่กลิ้ง (การแredอยู่ทางซ้ายของภาพ)

รูปที่ ๒.๓ ภาพถ่ายจากดาวเทียมของเกาะแรด อ. สัตหีบ จ.ชลบุรี
(www.googleearth.com)

รูปที่ ๒.๔ แผนที่ของเกาะแรด (ดัดแปลงจาก พระราช จารย์แสง และคณะ, ๒๕๔๗) แสดงจุดสำรวจและเก็บตัวอย่างโครงการ อพสธ. พ.ศ. ๒๕๔๗

ตารางที่ ๒.๑ ตำแหน่งพิกัดของสถานีสำรวจและเก็บตัวอย่างโครงการ อพสธ. พ.ศ. ๒๕๕๗

สถานี	latitude	longitude
(๑) ගැඹරේදතිස්ථෙනෝ	๑๖°๓๕'๔๗.๐" N	๑๐๐°๕๗'๔๒.๗" E
(๒) ගැඹරේදතිස්ථෙනයන	๑๖°๓๕'๔๒.๔" N	๑๐๐°๕๗'๓๗.๐" E
(๓) ගැඹරේදතිස්ථෙනලාං	๑๖°๓๕'๑๐.๓" N	๑๐๐°๕๗'๓๓.๗" E
(๔) ගැඹරේදතිස්ථිටි	๑๖°๓๕'๔๐.๓" N	๑๐๐°๕๗'๔๒.๗" E

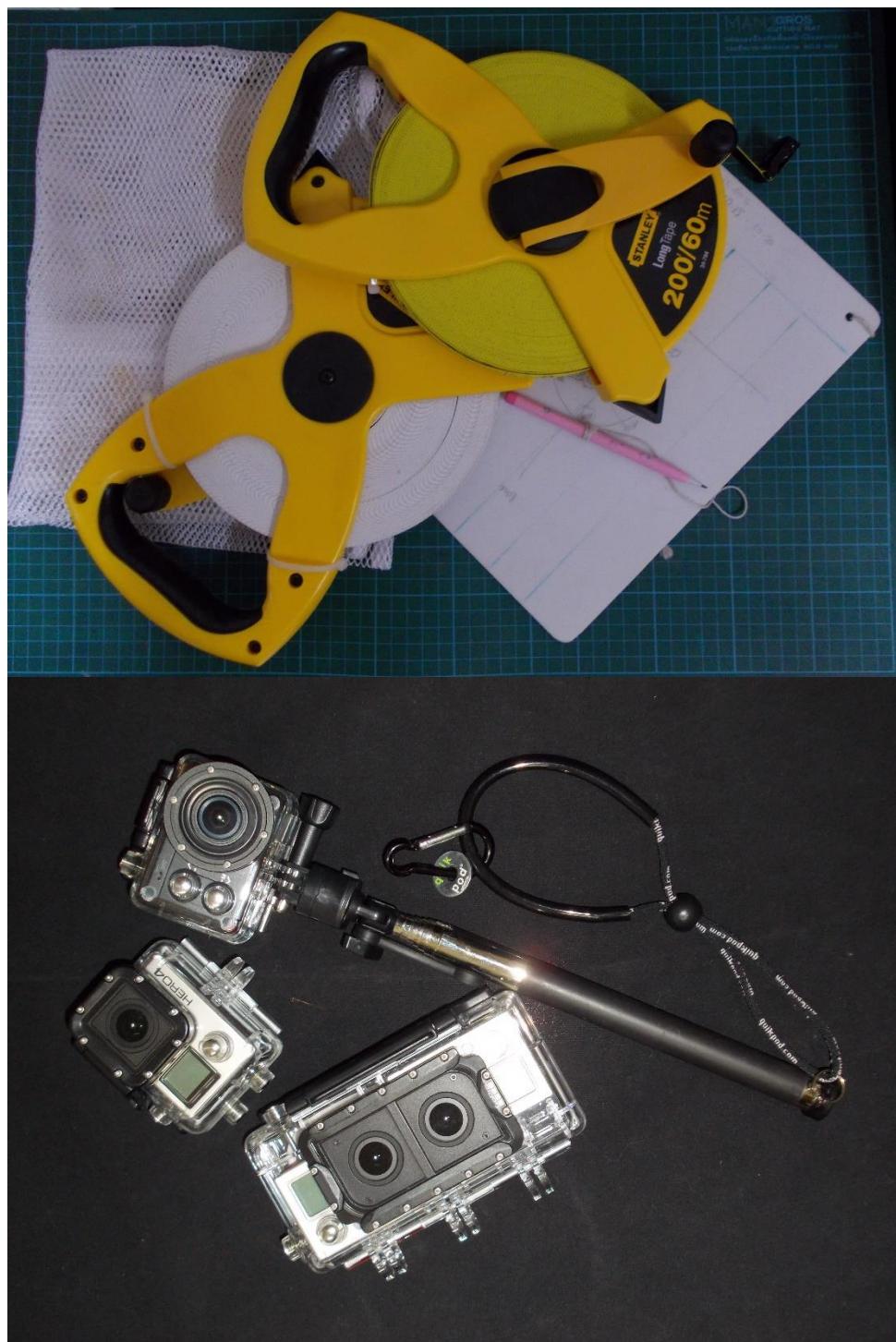
๒.๒ บริเวณการเก็บข้อมูล

การเลือกสถานีศึกษา จะพิจารณาจากสัณฐานวิทยาของเกาะและลักษณะของแนวปะการัง การเก็บข้อมูลความหลากหลายของปลาแนวปะการังจะอยู่บริเวณแนวลาดชันตอนกลาง (middle reef slope) สำหรับตัวอย่างปลาแนวปะการังจะถูกเก็บจากบริเวณปลายของเขตของแนวปะการัง

๒.๓ การสำรวจประชาคมปลา

การสำรวจประชาคมปลาแนวปะการังทั้งหมดจะใช้วิธีการดำเนินน้ำดับบันทึกการพบปลาบนแนวเส้นสำรวจ (Fish visual census) ดัดแปลงจากวิธีการของ English (2002) โดยเก็บข้อมูลตามแนวสำรวจโดยใช้เทปวัดระยะทางยาว ๑๐๐ เมตร ที่วางลงบนเขตตอนกลางของแนวลาดของแนวปะการัง หรือที่ความลึก ๓ ถึง ๔ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ปลาที่อยู่ในระยะ ๒.๕ เมตรจากแต่ละข้างของแนวเส้นสำรวจ จะถูกบันทึกชนิดและจำนวนตัวของปลาแต่ละชนิดที่ถูกพบ (รูปที่ ๒.๕) ทั้งนี้นักวิจัยจะใช้การประดาน้ำ ดำเนินบันทึกข้อมูล และใช้การถ่ายภาพวิดีโocommunity เอียงดูงั้นๆ โดยมีการตัดแปลงจากวิธีการของ Pelletier *et al* (2011) การบันทึกภาพจะใช้กล้องถ่ายภาพดิจิตอล (GOPRO) บรรจุในกล่องกันน้ำ โดยการใช้หน่วยความจำ SDHC ขนาด ๓๒ GB หรือ ๖๔ GB บันทึกภาพ ระบบ ๑๐๘๐ pHD, ๖๐ FPS, ทั้งนี้จะบันทึกภาพวิดีโอต่อเนื่องตามระยะทาง ๑๐๐ เมตร (๑๕-๒๐ นาที)

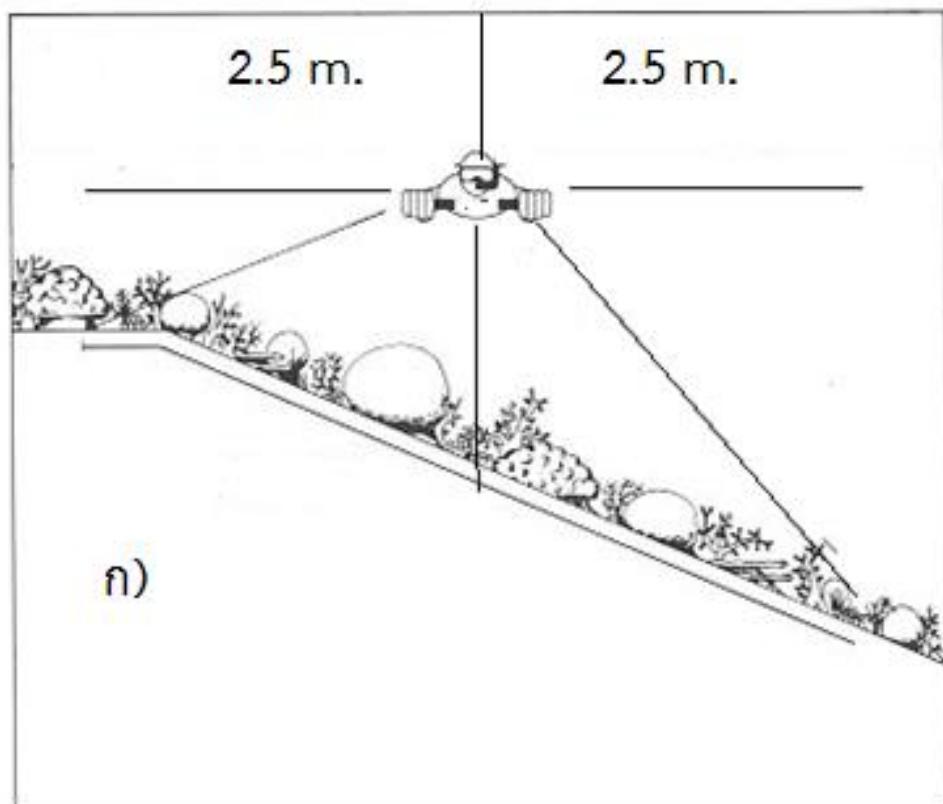
ทำการเก็บข้อมูลทุก ๒ เดือน เป็นเวลา ๑ปี รวมเก็บข้อมูล ๖ ครั้ง

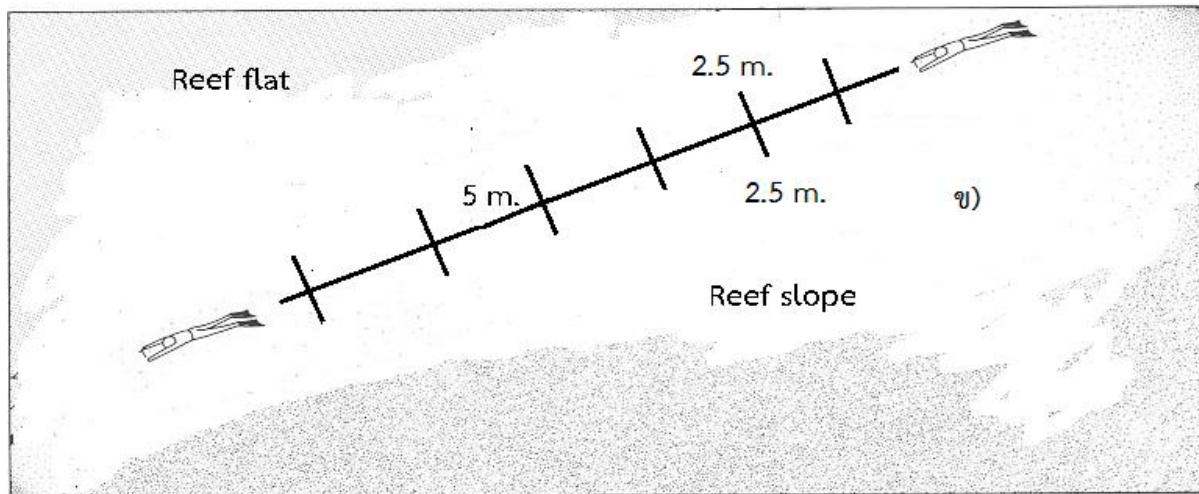
รูปที่ ๒.๕ เทปวัดระยะทาง, แผ่นบันทึกใต้น้ำ, กล้องบันทึกภาพและกล่องกันน้ำ ใช้ในการเก็บบันทึกข้อมูลภาพภาคสนาม

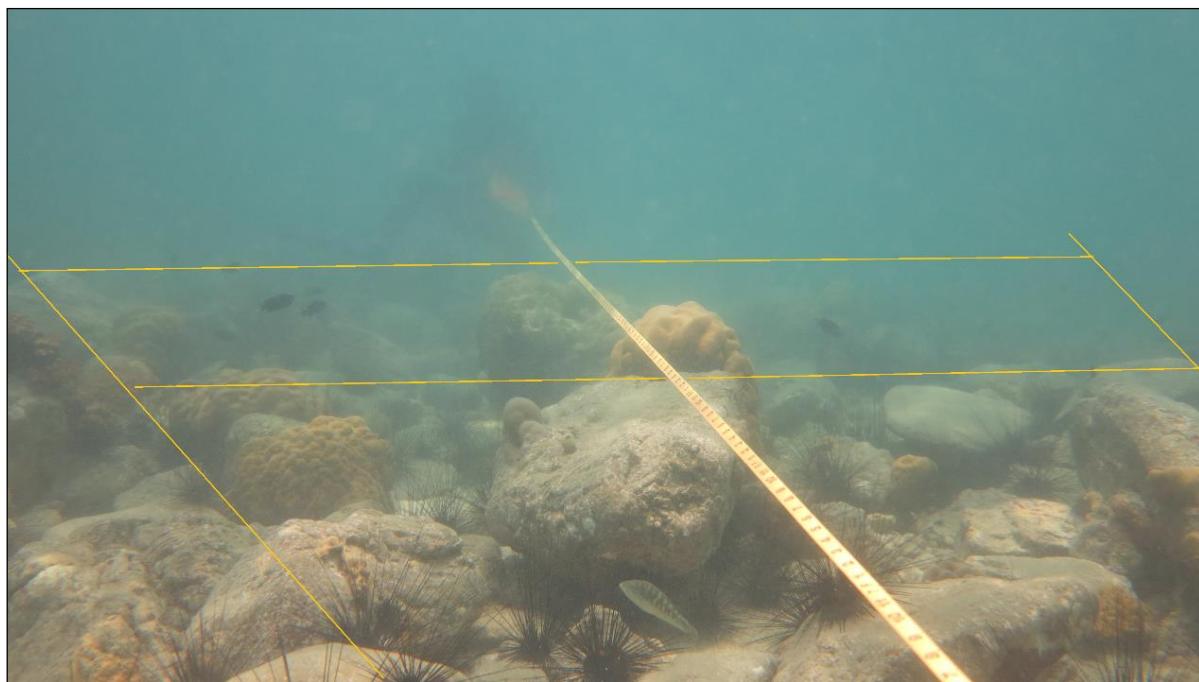
รูปที่ ๒.๖ นักวิจัยเก็บและบันทึกข้อมูลภาคสนามด้วยกล้องบันทึกภาพในกล่องกันน้ำ

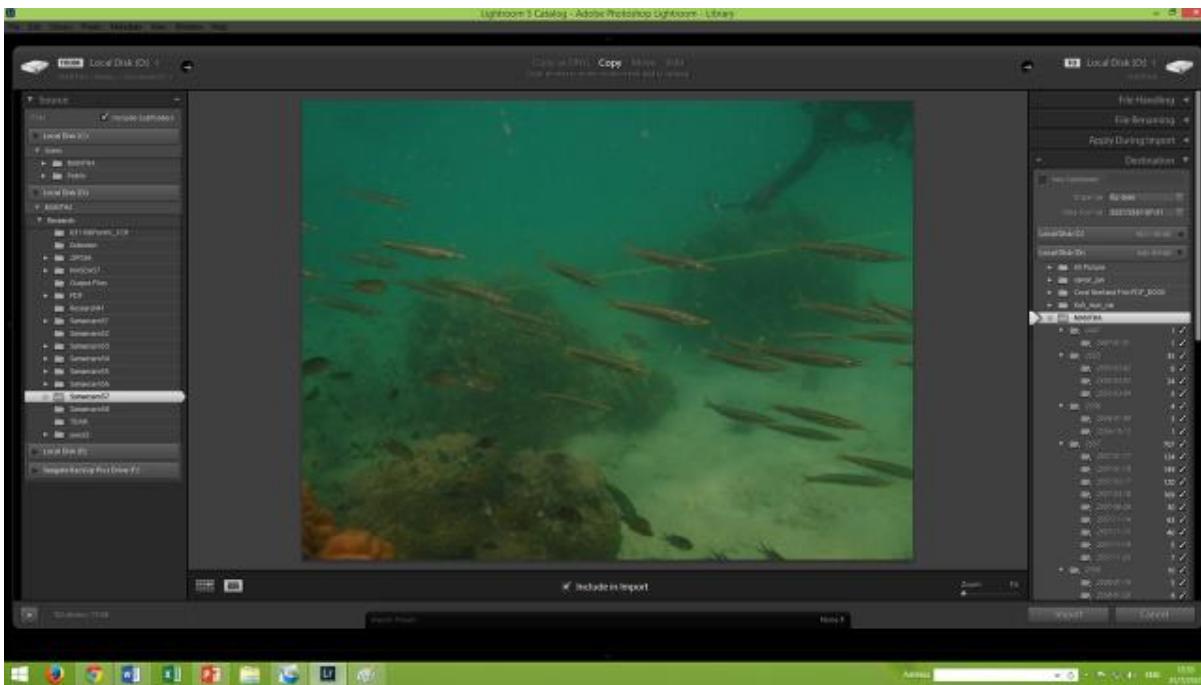
รูปที่ ๒.๗ วิธีการดำเนินการสำรวจประชามปลา แสดงเขตบนแนวภารังที่เก็บข้อมูล

รูปที่ ๒.๔ วิธีการดำเนิน้ำสำรวจประชากมปลา ดำเนิน้ำเก็บข้อมูลบนแนวสำรวจ

รูปที่ ๒.๕ กรอบการบันทึกข้อมูลชนิดและความชุกชุมของปลาบนแนวสำรวจ

รูปที่ ๒.๑๐ การเก็บข้อมูลจากการถ่ายวิดีโอเบนทิกในภาคสนาม ด้วยโปรแกรม GoPro Studio

๒.๔ การเก็บตัวอย่างปลาแนวประการัง

เก็บตัวอย่างปลาทุกชนิดที่พบโดยใช้เครื่องมือประมง หลายชนิดร่วมกัน owanติดขนาดเล็ก และ จำนวนมากขนาดเล็ก อย่างไรก็ตามถ้าไม่สามารถเก็บตัวอย่างได้ จะใช้การถ่ายภาพปลาที่พบริ่น้ำ เพื่อยืนยัน การพบร และช่วยในการจำแนกชนิด

๒.๕ การจัดจำแนกชนิดของปลา

การเก็บรักษาตัวอย่างปลา ตัวอย่างปลาที่ยังมีชีวิตอยู่ถูกทำให้ตายอย่างรวดเร็ว (ตัวอย่างปลาส่วนใหญ่เสียชีวิตอย่างรวดเร็วหลังจากการถูกจับ สำหรับปลาที่มีชีวิตจะถูกนำมาให้ยาสลบปลาเกินขนาด (Methane tricaine sulfonate (๑๕๐ mg / l.) หรือการแช่ด้วยน้ำแข็งทันที และเก็บรักษาความเย็นตลอดการเดินทาง จากนั้นนำตัวอย่างปลามาบันทึกภาพในห้องปฏิบัติการความหลากหลายทางชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และจากนั้นตัวอย่างปลาจะถูกเก็บรักษาในฟอร์มาริน ๑๐% เป็นเวลาประมาณ ๑๐ วัน หลังจากนั้นเปลี่ยนมาเก็บรักษาใน เอทานอล ๗๐% ในภาชนะที่เหมาะสม พร้อมทั้งติดป้ายแสดง วันที่ และเวลาที่ตัวอย่างปลาถูกเก็บ และชื่อชนิดหลังจากการจำแนกชนิด

การจำแนกชนิดใช้เอกสารของ Bergess *et al.* (1990), Randall *et. al.* (1990), Kuiter *et. al.* (1992) Satapoomin and Poovachiranon (1997), Kimura *et. al.* (2009) และ Lieske and Myers (2004) รวมถึงการอ้างอิงจากฐานข้อมูล Fishbase (Froese and Pauly, 2009)

๒.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลความชุกชุมของปลาแต่ละชนิด นำมาวิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวของปลาต่อพื้นที่ขนาด ๑๕๐ ตารางเมตร ข้อมูลความชุกชุมเฉลี่ยนี้จะถูกนำไปวิเคราะห์โครงสร้างประชากรม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐาน (Principal Component Analysis - PCA) และการวิเคราะห์แบ่งกลุ่ม (Cluster Analysis - CA) Quinn and Keough (2002) นอกจากนี้จะนำไปวิเคราะห์ด้วยความหลากหลายของ Simpson's diversity index และดัชนีความสมำเสมอ (Hill, 1973)

บทที่ ๓

ผลการศึกษา

๓.๑ สถานีการศึกษาและเวลาการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลระหว่าง เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๕๗ ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ รวมเป็นเวลา ๑๒ เดือน รวม ๙ ครั้ง โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจาก เกาะแรด ๔ สถานี โดยมีรายชื่อและรายละเอียดของแต่ละ สถานี มีลักษณะและสภาพของแนวประการังพอสังเขปดังนี้

(๑) เกาะแรดทิศเหนือ (๑๒°๓๕'๒๘.๐" N, ๑๐๐°๕๗'๕๒.๗" E)

ลักษณะพื้นจากชายฝั่งลงมาเป็นพื้นแข็ง พื้นส่วนใหญ่เป็นแผ่นหินปูนขนาดใหญ่ ประมาณ ๒-๓ เมตร เเรียงต่อกันเป็นแนว เนื่องจากอยู่ใกล้กับด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ จึงมีกระแสน้ำแรง ลักษณะของแนวพื้นราบจึงแคบ ปลายแนวราบมีประการังโขดขนาด ๑-๑.๕ เมตร กระจายอยู่ไม่มาก พื้นส่วนใหญ่เป็นพื้นหินปูนมีทรัพยากรากประการังปกคลุมอยู่ทั่วไป ตลอดระยะเวลา ๑ ปี เก็บข้อมูลได้ ๙ ครั้ง โดยเก็บข้อมูลของเดือนกันยายน ๒๕๕๗ ไม่ได้

(๒) เกาะแรดทิศตะวันตกตอนบน (๑๒°๓๕'๒๒.๕" N, ๑๐๐°๕๗'๓๗.๐" E)

แนวประการังมีความกว้างประมาณ ๗๐-๘๐ เมตร (เกือบตลอดความยาวของเกาะ) มีก้อนประกรังกระจายทั่วไป บริเวณขอบแนวว้าวะประมาณ ๒๐ เมตร ลีก ๓-๔ เมตร ประการังส่วนใหญ่เป็นประการังโขดขนาด ๑ - ๓ เมตร แนวประการังอยู่ในสภาพปานกลางตลอดระยะเวลา ๑ ปี เก็บข้อมูลได้ ๗ ครั้ง โดยเก็บข้อมูลของเดือนกรกฎาคม และ เดือนกันยายน ๒๕๕๗ ไม่ได้

(๓) เกาะแรดทิศตะวันตกตอนล่าง (๑๒°๓๕'๑๐.๑" N, ๑๐๐°๕๗'๓๓.๗" E)

แนวประการังมีความกว้างไม่มาก ระยะประมาณ ๗๐ เมตร พบร่องแหน่งพื้นของชากระการังกระจายอยู่บนเขตแนวรับ พบร่องโขดขนาดกลางกระจายทั่วไปเป็นแนวว้าวะประมาณ ๒๐ เมตร และลีก ๓ ถึง ๕ เมตร แนวประการังอยู่ในสภาพปานกลาง (ลักษณะและสภาพเหมือนกันตลอดแนวด้านตะวันตก) ตลอดระยะเวลา ๑ ปี เก็บข้อมูลได้ ๙ ครั้ง

(๔) เกาะแรดทิศใต้ (๑๒°๓๕'๕๐.๓" N, ๑๐๐°๕๗'๔๒.๗" E)

แนวประการังอยู่ใกล้ฝั่ง ชายฝั่งเป็นหาดทรายหยาบปนกรวด มีความลาดชันสูง แนวประการังกว้างประมาณ ๕๐ เมตร พบร่องกระเจาเป็นหย่อมไม่หนาแน่น ส่วนใหญ่เป็นประการังโขด (*Porites lutea*) และมีก้อนประการังในบริเวณที่ห่างออกไปได้อีก แนวประการังอยู่ในสภาพเสื่อมโทรม ตลอดระยะเวลา ๑ ปี เก็บข้อมูลได้ ๗ ครั้ง โดยเก็บข้อมูลของเดือนมกราคม และ เดือนมีนาคม ๒๕๕๗ ไม่ได้

การเก็บข้อมูลทำครั้งแรกเมื่อเดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗ จากนั้นเก็บข้อมูลทุก ๒ เดือน และสิ้นสุดในเดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ อย่างไรก็ตามเนื่องจากปัญหาทางด้านสภาพอากาศ โดยเฉพาะช่วงฤดูมรสุม ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลในบางสถานีที่ศึกษาได้ จึงเพิ่มความถี่ของการเก็บเป็นทุกเดือน โดยรายละเอียดการเก็บข้อมูลแสดงไว้ดังตารางที่ ๓.๑ โดยมีเพียงสถานีที่ ๓ (ทิศตะวันตกตอนล่าง) เพียงสถานีเดียวที่เก็บข้อมูลได้ครบ

ทุกครั้ง สำหรับเวลาการเก็บข้อมูลตามเวลา มี ๕ เดือนที่เก็บข้อมูลได้ครบทุกสถานี ได้แก่ เดือนพฤษภาคม เดือนสิงหาคม เดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน และเดือนธันวาคม (ตารางที่ ๓.๑)

ตารางที่ ๓.๑ ตารางเวลา แสดงผลการเก็บข้อมูลบริเวณเกาะแรด ปี พ.ศ.๒๕๕๗

ครั้งที่	เวลา	ทิศเหนือ (๑)	ทิศตะวันตกตอนบน (๒)	ทิศตะวันตกตอนล่าง (๓)	ทิศใต้ (๔)
๑	มกราคม	✓	✓	✓	✗
๒	มีนาคม	✓	✓	✓	✗
๓	พฤษภาคม	✓	✓	✓	✓
๔	กรกฎาคม	✓	✗	✓	✓
๕	สิงหาคม	✓	✓	✓	✓
๖	กันยายน	✗	✗	✓	✓
๗	ตุลาคม	✓	✓	✓	✓
๘	พฤศจิกายน	✓	✓	✓	✓
๙	ธันวาคม	✓	✓	✓	✓
รวม		๙	๗	๙	๗

๓.๒ สภาพทั่วไปด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรทางสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่สำคัญต่อการพัฒนาและสภาพของระบบนิเวศแนวปะการัง โดยเฉพาะ ๓ พารามิเตอร์สำคัญคือ อุณหภูมิ, ความเค็ม และความเป็นกรดเป็นด่าง ตรวจวัดบริเวณหมู่เกาะ แสนสารระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๔ ถึง พ.ศ.๒๕๕๘ มีผลแสดงไว้ในตารางที่ ๓.๒ พบร้า อุณหภูมิอยู่ระหว่างช่วง ๒๕.๔ ถึง ๓๐.๙ องศาเซลเซียส มีค่าสูงสุดที่เกาะขาม เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๖ สำหรับความเค็มอยู่ในช่วง ๒๓ ถึง ๓๐.๕ ppt. และความเป็นกรดเป็นด่าง อยู่ระหว่าง ๗.๙ ถึง ๘.๖ ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำอยู่ระหว่าง ๔.๙๔ ถึง ๑๐.๘๘

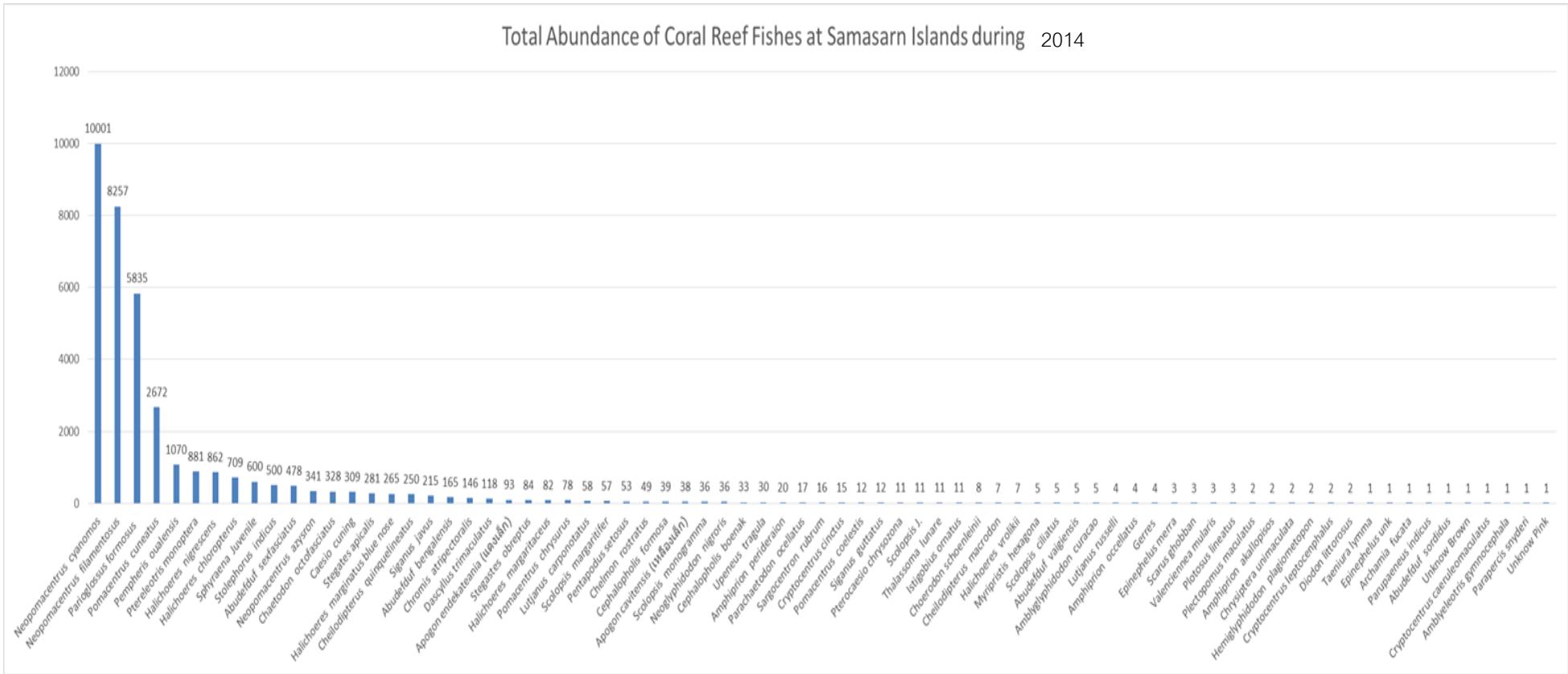
๓.๓ ชนิดและความชุกชุมรวมของปลาที่พบทั้งหมด ปี พ.ศ.๒๕๕๗

เมื่อพิจารณาความหลากหลายของปลาแนวปะการังที่พบทั้งหมด ๔ สถานี ในระยะเวลา ๑๒ เดือน พบปลารวมทั้งสิ้น ๗๕ ชนิด (ภาคผนวกที่ ๑) ปลา มีความชุกชุมรวม ๓๕.๒๗๓ ตัว ผลแสดงไว้ในรูปที่ ๓.๑ และ แสดงเป็นความชุกชุมสัมพาร์ในรูปที่ ๓.๒ ทั้งนี้สามารถแบ่งปลาออกได้เป็น ๓ กลุ่มตามความชุกชุม สัมพาร์ คือ มีความชุกชุมมาก ความชุกชุมปานกลาง และ มีความชุกชุมน้อย โดยชนิดที่พบมีความชุกชุมมาก (มากกว่า ๑ %) มี ๑๒ ชนิด ได้แก่ *Neopomacentrus cyanomos* (๒๘.๕%), *Neopomacentrus filamentosus* (๒๓.๔%), *Parioglossus formosus* (๑๖.๕%), *Pomacentrus cuneatus* (๗.๖%), *Pempheris oualensis* (๓.๐%), *Ptereleotris monoptera* (๒.๕%), *Halichoeres nigrescens* (๒.๔%), *Halichores chloropterus* (๒.๐%), *Sphyraena Juvenile* (๑.๗%), *Stolephorus indicus* (๑.๔%),

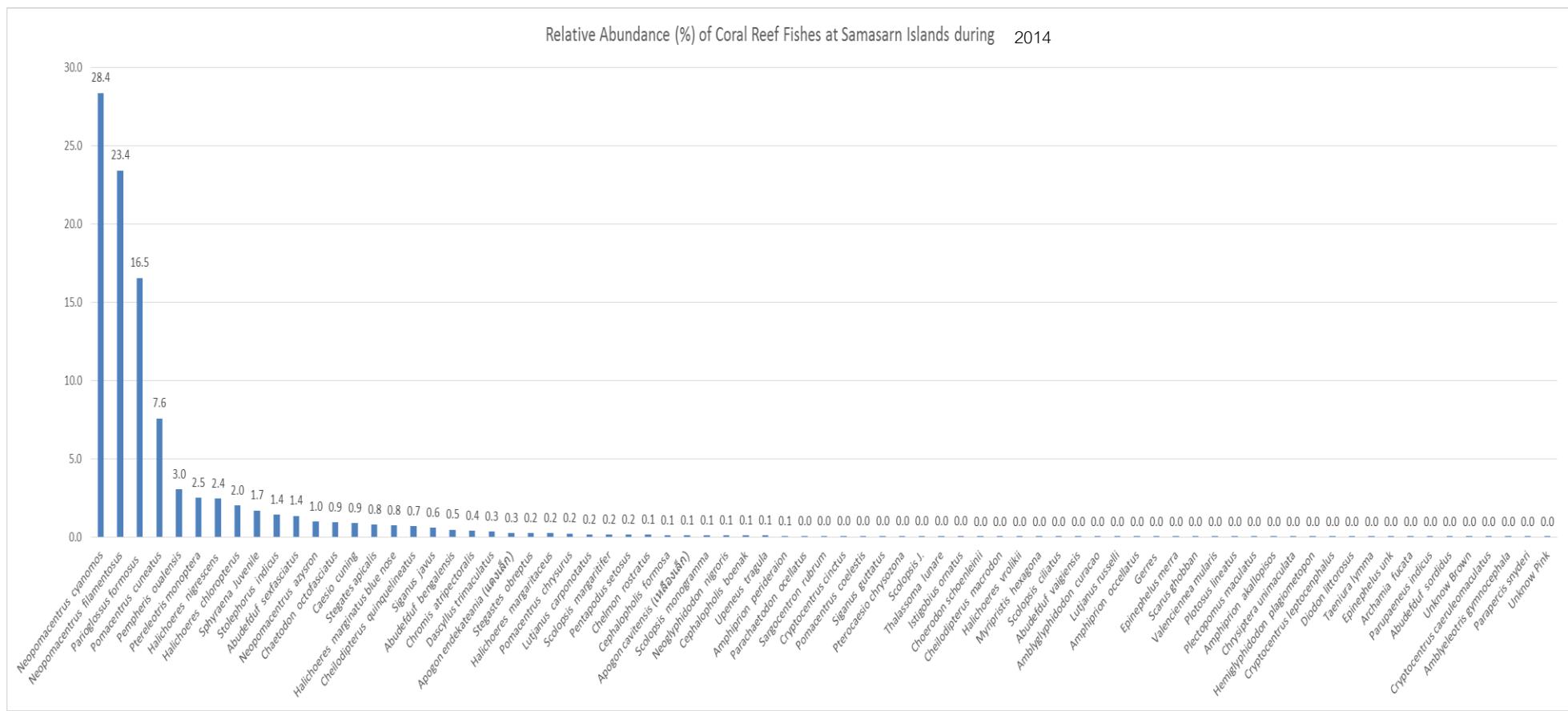
Abudefduf sexfasciatus (๑.๔%) และ *Neopomacentrus azyron* (๑.๐%) และพบมีความชุกชุมปานกลาง (ความชุกชุมสัมพันธ์ระหว่าง ๐.๑ ถึง ๑%) ๑๔ ชนิด และที่เหลืออีก ๓๙ ชนิด มีความชุกชุมสัมพันธ์น้อย (ความชุกชุมสัมพันธ์ต่ำกว่า ๐.๑)

ตารางที่ ๓.๒ พารามิเตอร์ด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเล บริเวณหมู่เกาะแสมสารระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๔ ถึง ๒๕๕๘

วัน เดือน ปี	Location	salinity (psu)	Tempertuer(°C)	DO(mg/L)	Depth (m.)	pH
๓๑-ม.ค.-๕๔	เกาะแสมสาร	๓๑.๓	๒๘.๔	๖.๔๙	๙	
๒๒-มี.ค.-๕๔	เกาะแสมสาร	๒๓	๓๐.๓	๖.๒๒	๗	
๒๕-ก.ค.-๕๔	เกาะแสมสาร	๒๕.๓	๒๙.๓	๖.๓๙		
๒๐-ก.ย.-๕๔	เกาะแรด	๓๐	๒๙.๒	๔.๙๔		
๕-พ.ย.-๕๖	เกาะขาม	๓๑.๗	๓๐.๙	๗.๓๙	๒	
๒๑-ก.พ.-๕๖	เกาะขาม	๓๓.๕	๒๙.๓	๖.๖๗	๒	
	เกาะนางเกลือ	๓๑.๕	๓๐.๔	๖.๔๒	๓	
๒๔-ม.ค.-๕๗	เกาะจวง	๓๐.๔	๒๖.๑	๗.๔๖	๒	๘.๖
๒๕-ม.ค.-๕๗	เกาะแสมสาร	๓๑.๒	๒๕.๔	๔.๗๙	๒	๘.๗
๒๕-ม.ค.-๕๗	เกาะปลาหมึก	๓๑	๒๕.๗	๔.๐๙	๓	๘.๔
๒๕-ม.ค.-๕๗	เกาะปลาหมึก	๓๑.๔	๒๕.๖	๗.๙๙	๒	๘.๔
๒๒-มี.ค.-๕๗	เกาะจวง	๓๑	๒๘.๘	๑๐.๓๕	๕	๘.๓
๒๒-มี.ค.-๕๗	เกาะแสมสาร	๓๑.๕	๒๙.๑	๑๐.๓๕	๓	๘.๓
๒๒-มี.ค.-๕๗	เกาะปลาหมึก	๓๑.๕	๒๙.๒	๑๐.๔๙	๒	๘.๓
๒๒-มี.ค.-๕๗	เกาะจระเข้	๓๑.๕	๒๙.๓	๑๐.๖๙	๒	๘.๗
๒๖-ก.ค.-๕๗	เกาะแสมสาร	๓๑			๔	๘.๒
๕-ก.ย.-๕๗	เกาะจวง				๕	
๕-ก.ย.-๕๗	เกาะแสมสาร				๔	
๕-ก.ย.-๕๗	เกาะปลาหมึก				๒	
๕-ก.ย.-๕๗	เกาะจระเข้	๒๙			๓	๗.๙
๒๓-ม.ค.-๕๘	เกาะแสมสาร	๓๐				๗.๙
๒๓-ม.ค.-๕๘	เกาะปลาหมึก		๒๗-๒๙			
๒๓-ม.ค.-๕๘	หาดเตย		๒๗-๒๙			
๒๓-ม.ค.-๕๘	เกาะจวง		๒๗-๒๙			
๒๓-ม.ค.-๕๘	หาดเทียน		๒๗-๒๙			

รูปที่ ๓.๑ ความชุกชุมรวมของปลาแนวปะการัง (ตัว/๓,๙๐๐ ตารางเมตร) พบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแม่สาร ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

รูปที่ ๓.๒ ความชุกชุมรวมของปลาแนวปะการัง (ตัว/๓,๘๐๐ ตารางเมตร) พบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะแสมสาร ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

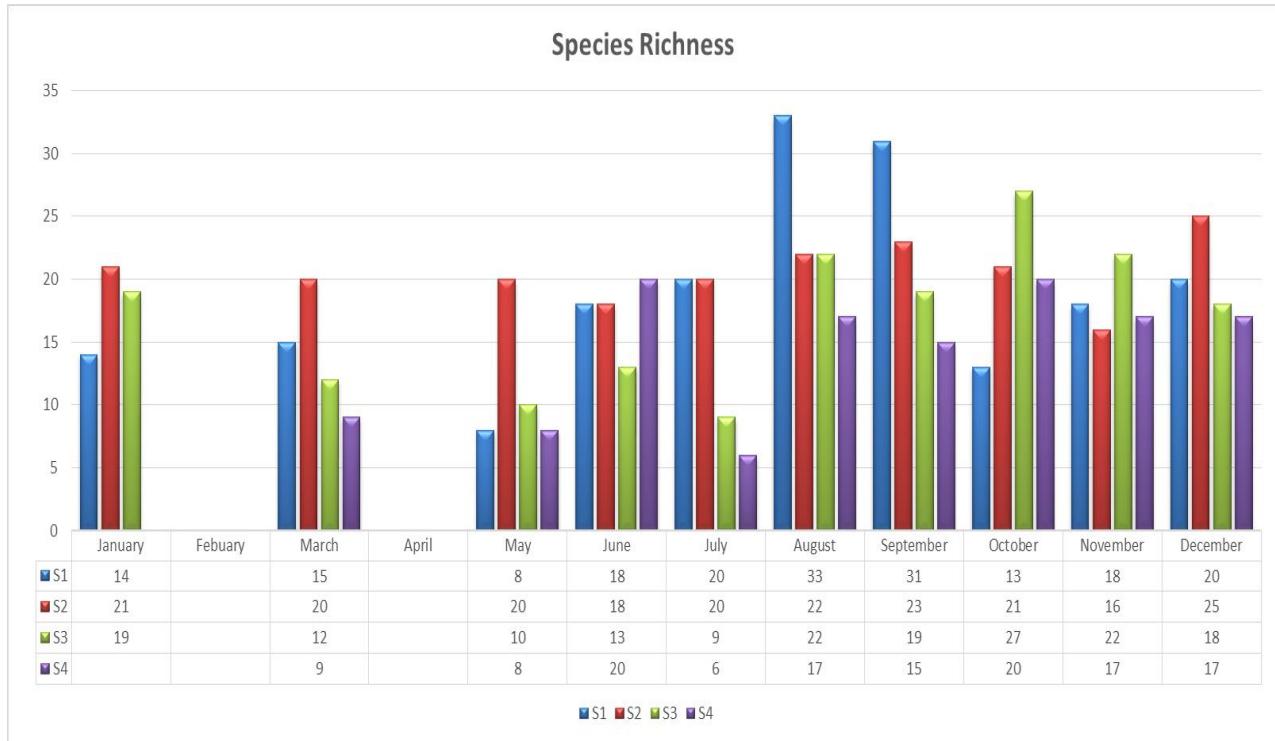
๓.๔ ความหลากหลายของปลาแนวปะการังในรอบปี พ.ศ.๒๕๕๗

ประชาคมปลาแนวปะการังบริเวณเกาะแรด หมู่เกาะสมสาร ผลการวิเคราะห์พารามิเตอร์ต้าน
ประชาคม มีรายละเอียดแสงไว้ดังตารางที่ ๓.๓ เมื่อพิจารณาจำนวนชนิดของปลาที่พบของแต่ละสถานี (รูปที่
๓.๓) พบว่าแต่ละสถานีมีจำนวนชนิดที่พบมีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงตามเวลาที่แตกต่างกัน โดยสถานีที่ ๒
(ทิศตะวันตกตอนเหนือ) เป็นสถานีเดียวที่พบปลา มีจำนวนชนิดใกล้เคียงกันตลอดปี คือ ๒๐ ถึง ๒๒ ชนิด
ยกเว้นเดือนธันวาคม ที่พบ ๒๕ ชนิด สำหรับอีก ๓ สถานีมีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา โดยเฉพาะจำนวนชนิด
ของปลา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงเดือน สิงหาคม และกันยายน พ.ศ.๒๕๕๗ โดยเฉพาะสถานีที่ ๑ (ทิศเหนือ)
พบปลา ๓๑ และ ๓๒ ชนิด ตามลำดับ

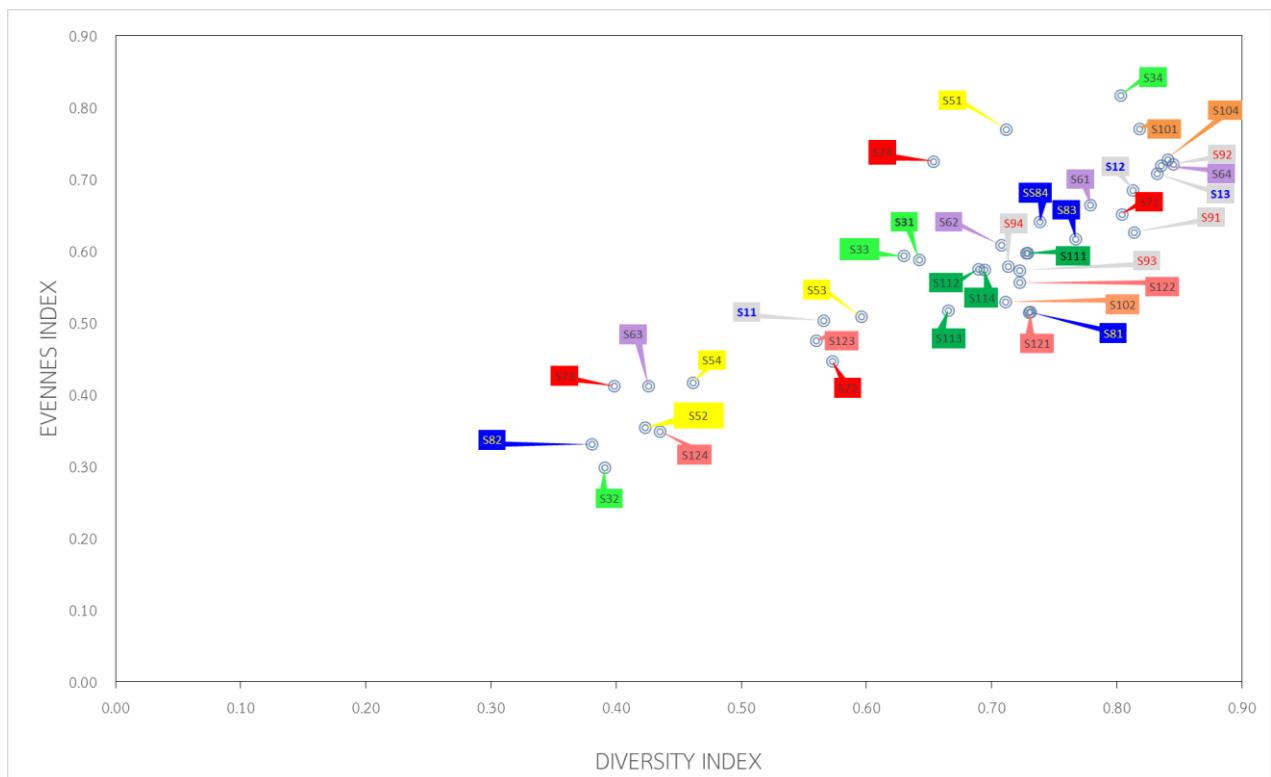
เมื่อพิจารณาดัชนีความหลากหลายและดัชนีความสม่ำเสมอ (ตารางที่ ๓.๒ และรูปที่ ๓.๔) แต่ละ
สถานีมีความหลากหลายแตกต่างกัน และความแตกต่างนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา เช่น เดือนมกราคม
จะเห็นว่าจุดของเวลาและสถานีแสดงความหลากหลายและความสม่ำเสมอ มีตำแหน่งกระจายออกจากกันมาก
(S11, S12, S13 และ S14) และในเดือนพฤษจิกายน จุดแสดงความหลากหลายและความสม่ำเสมอ มีตำแหน่ง
ใกล้เคียงกัน (S111, S112, S113 และ S114) และว่าความหลากหลายมีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา แต่การ
เปลี่ยนแปลงของแต่ละสถานีมีรูปแบบไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่าค่าดัชนีความ
หลากหลายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามเวลาโดยมีค่าต่ำในช่วงต้นปี และสูงขึ้นในช่วงปลายปี (การทดลองประชากร)

ตารางที่ ๓.๓ ดัชนีด้านประชาคมของปลาแนวปะการัง ของเกาะแรด หมู่เกาะแมมสาร ระหว่างเดือน
มกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

No.	Name	Date	Station	Mean	SD	Sum	Minimum	Maximum	S	E	H	D'	E
1	S11		North	7	38	510	0	325	14	0.50	1.33	0.57	0.50
2	S12	January	West_North	7	27	556	0	200	21	0.69	2.08	0.81	0.69
3	S13	2014	West_South	4	15	326	0	100	19	0.71	2.09	0.83	0.71
5	S31		North	4	18	264	0	152	15	0.59	1.59	0.64	0.59
6	S32	March	West_North	23	155	1732	0	1327	20	0.30	0.89	0.39	0.30
7	S33	2014	West_South	3	17	251	0	146	12	0.59	1.47	0.63	0.59
8	S34		South	1	4	89	0	22	9	0.82	1.79	0.80	0.82
9	S51		North	1	3	41	0	20	8	0.77	1.60	0.71	0.77
10	S52	May	West_North	24	159	1821	0	1366	20	0.35	1.06	0.42	0.35
11	S53	2014	West_South	6	31	428	0	228	10	0.51	1.17	0.60	0.51
12	S54		South	4	22	264	0	182	8	0.42	0.87	0.46	0.42
13	S61		North	2	9	178	0	66	18	0.66	1.92	0.78	0.66
14	S62	June	West_North	8	39	627	0	315	18	0.61	1.76	0.71	0.61
15	S63	2014	West_South	10	62	714	0	536	13	0.41	1.06	0.43	0.41
16	S64		South	6	19	428	0	124	20	0.72	2.15	0.84	0.72
17	S71		North	6	22	446	0	120	20	0.65	1.95	0.80	0.65
18	S72	July	West_North	31	176	2355	0	1470	20	0.45	1.34	0.57	0.45
19	S73	2014	West_South	5	36	405	0	310	9	0.41	0.91	0.40	0.41
20	S74		South	0	1	21	0	10	6	0.73	1.30	0.65	0.73
21	S81		North	17	74	1260	0	465	33	0.51	1.80	0.73	0.51
22	S82	August	West_North	37	254	2812	0	2200	22	0.33	1.02	0.38	0.33
23	S83	2014	West_South	12	48	876	0	350	22	0.62	1.91	0.77	0.62
24	S84		South	4	19	325	0	150	17	0.64	1.82	0.74	0.64
25	S91		North	23	84	1744	0	615	31	0.63	2.15	0.81	0.63
26	S92	September	West_North	9	30	678	0	210	23	0.72	2.26	0.84	0.72
27	S93	2014	West_South	15	69	1161	0	470	19	0.57	1.69	0.72	0.57
28	S94		South	4	16	266	0	110	15	0.58	1.57	0.71	0.58
29	S101		North	1	3	60	0	17	13	0.77	1.97	0.82	0.77
30	S102	October	West_North	16	75	1232	0	500	21	0.53	1.61	0.71	0.53
31	S103	2014	West_South	17	75	1271	0	630	27	0.60	1.97	0.73	0.60
32	S104		South	3	11	255	0	70	20	0.73	2.18	0.84	0.73
33	S111		North	6	28	482	0	200	18	0.60	1.73	0.73	0.60
34	S112	November	West_North	13	62	984	0	490	16	0.58	1.59	0.69	0.58
35	S113	2014	West_South	16	79	1202	0	640	22	0.52	1.60	0.67	0.52
36	S114		South	3	13	202	0	100	17	0.57	1.63	0.69	0.57
37	S121		North	50	221	3751	0	1250	20	0.52	1.54	0.73	0.52
38	S122	December	West_North	35	156	2601	0	1180	25	0.56	1.79	0.72	0.56
39	S123	2014	West_South	15	88	1161	0	750	18	0.48	1.37	0.56	0.48
40	S124		South	20	129	1494	0	1100	17	0.35	0.99	0.43	0.35

รูปที่ ๓.๓ จำนวนชนิด (species richness) ของปลาแนวปะการังบริเวณ ๔ สถานีรือบเกาะแรด หมู่
เกาะแสมสาร ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

รูปที่ ๓.๔ กราฟของดัชนีความหลากหลาย (Simpson's diversity index) และดัชนีความสม่ำเสมอ ของ
ปลาแนวปะการังบริเวณ ๔ สถานีรือบเกาะแรด หมู่เกาะแสมสาร ระหว่างเดือนมกราคม
ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

๓.๕ องค์ประกอบชนิดของปลาแนวปะการังบริเวณเกาะแรดในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ผลการวิเคราะห์โครงสร้างประชาชัตมของปลาแนวปะการังของเกาะแรดในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐาน (ตารางที่ ๓.๕) พบว่าสื่องค์ประกอบแรก มีการเปลี่ยนแปลงขนาดของความแปรปรวนอย่างชัดเจน หลังจากองค์ประกอบที่ ๔ การเปลี่ยนแปลงน้อย อย่างไรก็ตามจะใช้องค์ประกอบที่ ๑ และองค์ประกอบที่ ๒ ในการนำเสนอผลในรูปของแผนภาพ h-plot โดยสององค์ประกอบแรกจะเป็นตัวแทนอธิบายความแปรปรวนของการวิเคราะห์ได้รวม ๔๒.๒%

ปลาแนวปะการังที่ถูกพบแพร่กระจายอยู่ทั่วไปตามสถานีที่ทำการศึกษาทั้ง ๔ สถานี และตลอดระยะเวลา ๑ ปีที่ทำการศึกษา มีประมาณ ๗ ชนิด ได้แก่ *Pomacentrus cuneatus*, *Halichoeres nigrescens*, *Abudefduf sexfasciatus*, *Halichoeres chloropterus*, *Abudefduf bengalensis*, *Neopomacentrus filamentosus*, *Neopomacentrus cyanomos* และปลากลุ่มที่พบบ่อย ได้แก่ *Cephalopholis boenak*, *Cephalopholis formosa*, *Scolopsis monogramma*, *Chaetodon octofasciatus*, *Chelmon rostratus*, และ *Stegastes apicalis*

ตารางที่ ๓.๕ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของประชาชัตมปลาแนวปะการังบริเวณเกาะแรดในรอบปี พ.ศ.๒๕๕๗ (Centered VARIANCE-COVARIANCE matrix)

AXIS	Eigenvalue	% of Variance	Cum.% of Var	Eigenvalue
๑	๑๒๓.๖๙๖	๒๘.๐๔๙	๒๘.๐๔๙	๒๘.๘๒
๒	๖๒.๓๔๕	๑๔.๓๓	๔๒.๓๔๕	๒๒.๙๔
๓	๕๑.๘๘๗	๑๑.๗๖๕	๕๓.๙๔๔	๑๐
๔	๓๐.๘๔	๖.๗๘๓	๖๐.๗๓๗	๑๔.๐๔
๕	๒๒.๗๐๙	๕.๑๔๙	๖๖.๐๘๗	๑๖.๕๗
๖	๒๑.๔๑	๕.๘๕๕	๗๐.๘๔๒	๑๔.๓๙
๗	๑๖.๐๕๗	๓.๖๔๑	๗๔.๕๙๓	๑๔.๔๑
๘	๑๔.๘๘๔	๓.๓๗๕	๗๗.๙๗๘	๑๓.๕๗
๙	๑๓.๓๖๙	๒.๘๐๕	๘๐.๗๖๒	๑๒.๘๓
๑๐	๑๑.๒๕๙	๒.๔๕๓	๘๓.๑๑๕	๑๒.๑๙

การนำเสนอผลของ h-plot จากการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐาน (Principal Component Analysis) ตามรูปที่ ๓.๕ จะใช้พิจารณาร่วมกับผลจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ดังแสดงเป็นแผนภาพ Dendrogram ในรูปที่ ๓.๖ พบว่าที่ระดับการใช้ข้อมูล ๕๐% จุดตัวอย่างถูกจัดออกมาได้เป็น ๖ กลุ่ม โดยผลการจัดกลุ่ม มีการจัดไม่ชัดเจน คือมีการจัดกลุ่มเป็นตามเวลา หรือ เป็นกลุ่มตามสถานีไม่ชัดเจน นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ TWINSPAN (รูปที่ ๓.๗) แสดงให้เห็นว่าจากแบ่งสถานีออกเป็น ๖ กลุ่ม (เช่นเดียวกับการวิเคราะห์การจัดกลุ่มและการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐาน) และยังแบ่งชนิดของปลาออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่และ ๑๒ กลุ่มย่อย โดยผลการจัดกลุ่ม สามารถจัดได้เป็น ๖ กลุ่ม ดังมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วย S11 S61 S71 S101 S34 S73 และ S74 ส่วนใหญ่เป็นของการเก็บบริเวณสถานีที่ ๑ หรือสถานีทางด้านทิศเหนือของเกาะแรด โดยปลาชนิดที่พบเป็นองค์ประกอบหลักของกลุ่มนี้ได้แก่ *Abudefduf bengalensis*, *Amblyglyphidodon curacao*, *Amphiprion perideraion*, *Amphiprion akallopisos*, *Pomacentrus chrysurus*, *Caesio cuning*, *Upeneus tragula*, *Chaetodon octofasciatus*, *Chelmon rostratus*, *Parachaetodon ocellatus*, *Halichoeres marginatus* และ *Choerodon schoenleinii*

กลุ่มที่ ๒ ประกอบด้วย S12 S13 S111 S64 S84 S94 S104 S114 S124 ส่วนใหญ่เป็นของการเก็บบริเวณสถานีที่ ๔ โดยเฉพาะช่วงครึ่งหลังของปี โดยปลาชนิดที่พบเป็นองค์ประกอบหลักของกลุ่มนี้ จะมีจำนวนชนิดที่พบมากที่สุด ชนิดที่พบได้แก่ *Pomacentrus chrysurus*, *Neopomacentrus cyanomos*, *Amblyglyphidodon curacao*, *Stegastes apicalis*, *Dascyllus trimaculatus*, *Amphiprion ocellatus*, *Halichoeres marginatus*, *Pempheris oulensis* และ *Upeneus tragula*

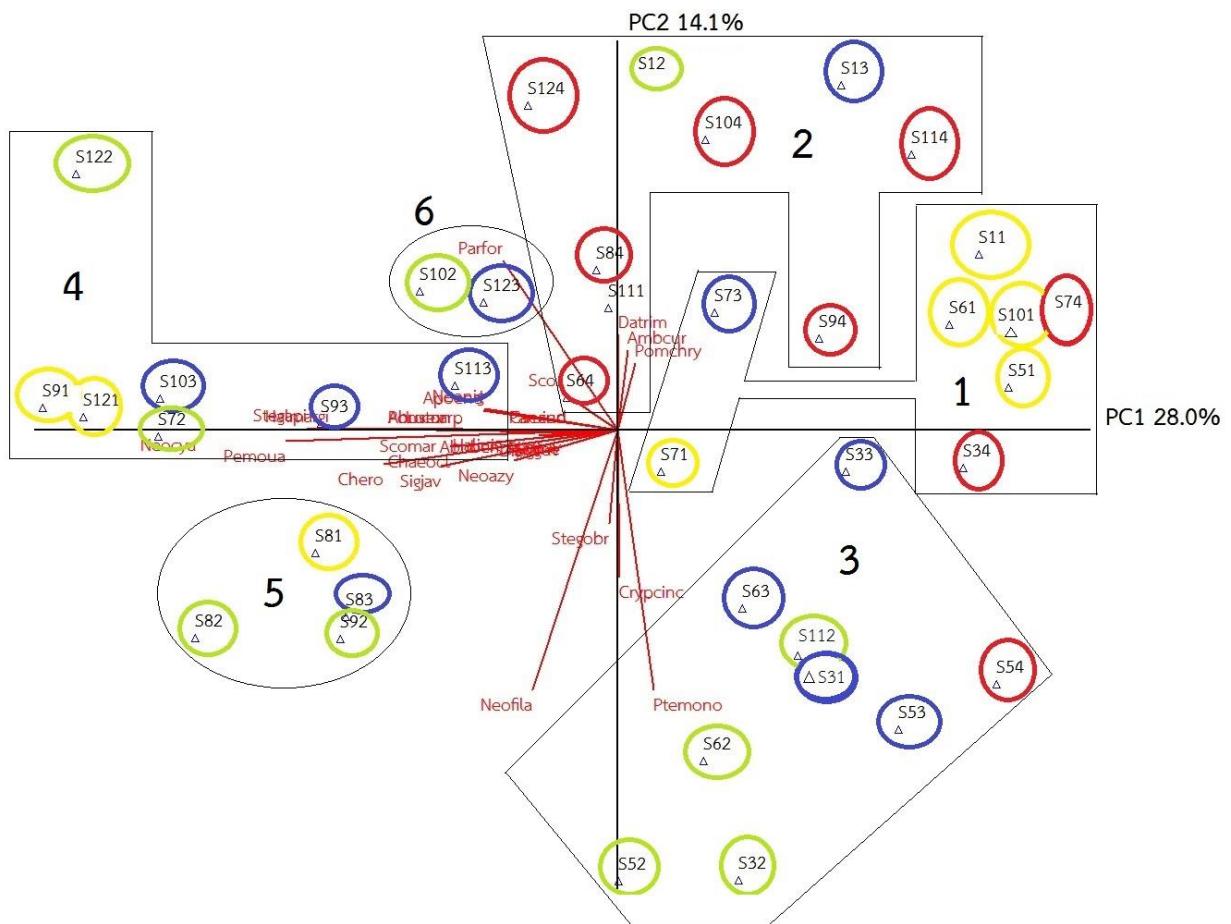
กลุ่มที่ ๓ ประกอบด้วย S31 S32 S52 S62 S112 S33 S53 S54 S63 สถานี ๒ และ ๓ ส่วนใหญ่เป็นของการเก็บบริเวณสถานีด้านทิศตะวันตกตอนเหนือของเกาะแรด (S2) โดยเฉพาะช่วง ๖ เดือนแรกของปี ปลาที่พบบ่อยบริเวณนี้ เช่น *Neopomacentrus azysron*, *Neopomacentrus filamentosus*, *Stegastes obreptus*, *Chaetodon octofasciatus*, *Chelmon rostratus*, *Upeneus tragula*, *Cryptocentrus cinctus*, *Cryptocentrus leptocenphalus* และ *Ptereleotris monopter*

กลุ่มที่ ๔ ประกอบด้วย S72 S91 S93 S113 S121 S122 เป็นของการเก็บเดือนหรือสถานีไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่จะเป็นการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน กรกฎาคม (๗) ของทุกสถานี ยกเว้นสถานีด้านทิศใต้ (๕) ปลาที่พบบ่อยบริเวณนี้ เช่น *Stolephorus indicus*, *Sphyraena Juvenile*, *Apogon endekateania*, *Lutjanus carponotatus*, *Caesio cuning*, *Pempheris oualensis*, *Chaetodon octofasciatus*, *Chelmon rostratus*, *Halichoeres marginatus*, *Neopomacentrus azysron*, *Neopomacentrus cyanomos*, *Neopomacentrus filamentosus*, *Siganus javus*, *Plotosus lineatus* และ *Diodon littoralis*

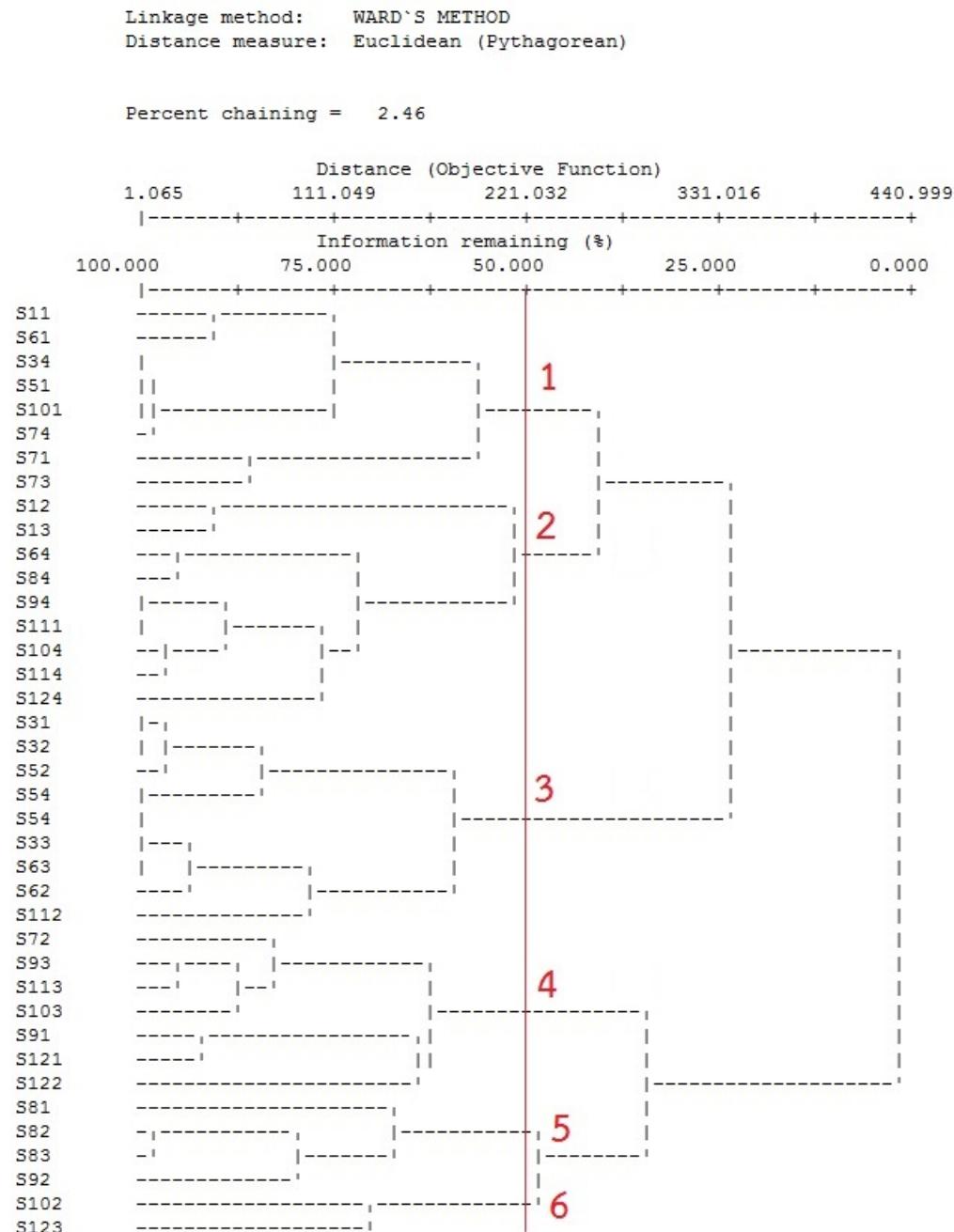
กลุ่มที่ ๕ ประกอบด้วย S81 S82 S83 S92 เป็นของการเก็บเดือนสิงหาคม (๘) ยกเว้นสถานีด้านทิศใต้ (๕) ปลาที่พบบ่อยบริเวณนี้ เช่น *Apogon endekateania*, *Lutjanus carponotatus*, *Lutjanus russelli*, *Caesio cuning*, *Pterocaesio chrysozona*, *Sargocentron rubrum*, *Archamia fucata*, *Scolopsis ciliates*, *Pempheris oualensis* และ *Neopomacentrus azysron*,

Neoglyphidodon nigroris, *Stegastes obreptus*, *Halichoeres marginatus*, *Valenciennea mularis*, *Siganus javus*, *Plotosus lineatus* และ *Diodon littorus*

กลุ่มที่ ๖ เป็นกลุ่มเล็กที่สุด มี ๒ สถานี ประกอบด้วยสถานีด้านทิศตะวันตกตอนบนของเดือนตุลาคม (S102) และ สถานีด้านทิศตะวันตกตอนล่างของเดือนธันวาคม (S123) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลช่วงเวลาปลายปี ของสถานีทางด้านทิศตะวันตก ปลาที่พบรอยของกลุ่มนี้ เช่น *Scolopsis margaritifer*, *Parioglossus formosus*, *Pempheris oualensis*, *Abudefduf sexfasciatus* และ *Neopomacentrus cyanomos*

รูปที่ ๓.๕ แผนภาพ h-pplot แสดงจุดเก็บตัวอย่างของปลาแนวปะการังบริเวณ ๔ สถานีรอบเกาะแรด หมู่เกาะสมสาร ห่วงเดือนมกราคม ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ (สีของวงกลมรอบจุด ตัวอย่าง เป็นตัวแทนของสถานี, S124 = เดือนธันวาคม - 12, ของสถานีเกาะแรดทิศ ใต้ - ๔ ; วิเคราะห์จาก Centered VARIANCE-COVARIANCE matrix), เส้นรอบกลุ่มเป็นผลจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม)

รูปที่ ๓.๖ แผนภาพ Dendrogram ของปลาแนวประการังบริเวณ ๔ สถานีรอบเกาะแรด หมู่เกาะ
 แสมสาร ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

รูปที่ ๓.๗ แผนภาพจากการ
วิเคราะห์ TWINSPAN
ของปลาแนวป่ารัง
บริเวณ ๔ สถานีรอบ
เกาะแแรด หมู่เกาะ
แสงสาร ระหว่างเดือน
มกราคม ถึง ธันวาคม
พ.ศ.๒๕๕๗

บทที่ ๔

วิจารณ์และสรุปผลการศึกษา

๔.๑ โครงสร้างประชาคมของปลาแนวปะการังในรอบปี

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณของประชาคมปลาแนวปะการังจากเกาะแกรด รวม ๔ สถานี ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗ ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ รวมเป็นเวลา ๑๒ เดือน ออกเก็บข้อมูลและตัวอย่างทุกสองเดือน แต่เมื่อการเก็บเพิ่มอีกเป็นเดือนละ ๑ ครั้ง รวมเก็บข้อมูลทั้งหมด ๔ ครั้ง พบปารวมทั้งสิ้น ๗๕ ชนิด ซึ่งจำนวนชนิดที่เพิ่บมากกว่าการศึกษาในปี พ.ศ.๒๕๕๕ ที่พบปารวมทั้งสิ้น ๕๗ ชนิด (วิภูษิต มัณฑะจิตร และ คงจะ, ๒๕๕๕) การที่พบจำนวนชนิดเพิ่มมากขึ้นเป็นผลจากการเก็บตัวอย่างที่มีการเก็บข้อมูลตลอดปี ทำให้มีโอกาสพบปลามากขึ้น รวมถึงประชาคอมปลาแนวปะการังมีการเปลี่ยนแปลงในรอบปีทั้งชนิดและประมาณ จึงทำให้จำนวนชนิดและความชุกชุมของปลาในแต่ละเวลา มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของหมู่เกาะแสมสาร วิภูษิต และคงจะ (๒๕๕๗) รายงานกีริยะกับความหลากหลายทางชีวภาพและโครงประชาคอมของปลาแนวปะการังบริเวณหมู่เกาะแสมสาร รวม ๒๘ สถานี จาก ๕ เกาะ พบปารวมทั้งสิ้น ๙๔ ชนิด จาก ๒๙ วงศ์ ซึ่งสูงกว่าผลการศึกษาครั้งนี้ที่พบปารวม ๗๕ ชนิด แสดงให้เห็นว่าการเก็บข้อมูลความหลากหลายของปลาแนวปะการังให้ครบถ้วน ควรเก็บข้อมูลให้ครบทั้งปี เนื่องจากประชาคอมปลา มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา โดยเฉพาะในระดับของคุณภาพในรอบปี โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการดูการเปลี่ยนแปลงในรอบปีของประชาคอมปลาแนวปะการังเป็นครั้งแรกของบริเวณหมู่เกาะ แสมสาร ที่มีเกาะแกรดเป็นตัวแทน ซึ่งสำหรับประเทศไทยยังมีการศึกษาในลักษณะต่อเนื่องตลอดทั้งปี เช่นนี้ น้อย โดยงานที่ทำในพื้นที่ที่ใกล้เคียงหมู่เกาะแสมสารมากที่สุดเป็นงาน ของ Manthachitra and Sudara (2002) ที่ศึกษาบริเวณเกาะค้างคาว หมู่เกาะสีชัง ซึ่งบริเวณดังกล่าวถือว่าเป็นแนวปะการังที่อยู่ส่วนในสุดของ อ่าวไทยฝั่งตะวันออก โดยเก็บข้อมูลทุกเดือนตลอดระยะเวลา ๑ ปี พบว่าความหลากหลายของปลา ทั้งใน ด้านความหลากหลายชนิด และความชุกชุม มีรูปแบบที่แตกต่างกันระหว่างเขตแนวราบ (reef flat) และเขตแนว ลาด (reef slope) โดยเฉพาะด้านความชุกชุม ที่เขตแนวราบมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ในขณะที่บริเวณ เขตแนวราบมีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนกว่า โดยเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน เป็นช่วงระยะเวลาที่พบ ปลา มีความชุกชุมสูงที่สุด ช่วงเวลาดังกล่าว อ่าวไทยอยู่ภายใต้ของคุณธรรมสูมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งผลกระทบ การศึกษาครั้งนี้พบว่าปลาแนวปะการังบริเวณเกาะแกรด ที่สำรวจบริเวณกลางเขตพื้นราดของแนวปะการัง มี ความหลากหลายสูงที่สุด พบจำนวนชนิดของปลาไม่น้อยกว่า ๓๐ ชนิด ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประชาคอม ๗๕ ชนิด ซึ่งผลดังกล่าวมีความใกล้เคียงกับปลาแนวปะการังบริเวณเกาะค้างคาว หมู่เกาะสีชัง อยู่บริเวณตอน ในสุดของอ่าวไทย และเป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากบริเวณหมู่เกาะแสมสาร ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าปลาแนว ปะการังในอ่าวไทย เกิดการทดแทนประชากรในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตก เฉียงใต้ หรือเป็นฤดูฝน ซึ่งสอดคล้องกับสถิติปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง ปี พ.ศ.๒๕๕๐ ที่พบว่ามีค่าสูงที่สุดในช่วงเดือนสิงหาคม และกันยายน (รูปที่ ๔.๑) (<https://www.gotoknow.org/posts/494933>, 2 February 2015) แสดงให้เห็นว่าฤดูฝนหรือฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เป็นช่วงเวลาที่พบ ปลาแนวปะการังมากที่สุด ทั้งในด้านชนิดและความชุกชุม ดังนั้นช่วงเวลาการสืบพันธุ์ของปลาแนวปะการัง หมู่เกาะแสมสาร จะเป็นช่วงเวลาปลายฤดูร้อนถึงต้นฤดูฝน ทั้งนี้ระยะเวลาการสืบพันธุ์ของสัตว์กลุ่มนี้ในฤดู

แนวปะการังในอ่าวไทย มีเฉพาะปะการัง ซึ่งช่วงเวลาหรือฤดูกาลผสมพันธุ์ของปะการัง โดยเฉพาะในอ่าวไทย ลิสิตา ปัจฉิม และคณะ (๒๕๔๗) พบร่วมกับปะการังมีการปล่อยเชลล์สีบพันธุ์ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือน มีนาคม ซึ่งเป็นช่วงต้นของฤดูร้อน นอกจากนี้ บริเวณแนวปะการังในจังหวัดระยอง พบร่วมกับปะการังมีการปล่อยเชลล์สีบพันธุ์ ปีลส่องครั้ง คือฤดูร้อน (กุมภาพันธ์-มีนาคม) และต้นฤดูหนาว (ตุลาคม-พฤษจิกายน) และมีปะการังบางกลุ่ม เช่น ปะการังไขด (Porites spp.) พbmีตัวอ่อนลงมาได้ทั้งปี จึงเป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจว่าสิ่งมีชีวิตกลุ่มนี้ เช่น สาหร่าย หญ้าทะเล กุ้งปู และหอย มีช่วงเวลาของการผสมพันธุ์เป็นอย่างไร? มารสูม ตะวันตกเนียงใต้พัสดุกลุ่มประเทศไทย ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม กลางเดือนตุลาคม จะมีมารสูมตะวันออกเฉียงเหนือพัสดุกลุ่มประเทศไทย จนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ประเด็นที่น่าสนใจคือ ในกรณีที่สภาพภูมิอากาศของโลกมีการเปลี่ยนแปลงไป อาจมีผลทำให้ฤดูกาลเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของปริมาณฝน ซึ่งอาจส่งผลกระทบสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการัง และโดยเฉพาะป่าไม้ในแนวปะการัง ทั้งนี้ในรอบศตวรรษที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๔๔๗-๒๕๔๘) อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มขึ้น $0.7^{\circ}\text{C} \pm 0.1^{\circ}$ องศาเซลเซียส โดยอัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในรอบ ๕๐ ปีหลัง เท่ากับ ๐.๓๓ องศาเซลเซียส ต่อศวรรษ ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอากาศหนึ่งแผ่นดินมีอัตราสูงกว่าการเพิ่ม ๕๐% ของอุณหภูมน้ำทะเลประมาณสองเท่า คือ ๐.๒๗ องศาเซลเซียสต่อศวรรษ เทียบกับ ๐.๑๓ องศาเซลเซียสต่อศวรรษระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๔๘ โดยภาพรวมแล้วอุณหภูมน้ำทะเลเฉลี่ยทั่วโลกสูงขึ้น แต่มีความแตกต่างในเชิงพื้นที่ของอัตราการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิทั้งในระดับ มหาสมุทรและระดับภูมิภาค อุณหภูมน้ำทะเลในมหาสมุทรแบบพิกมีความแปรปรวนของอุณหภูมิระหว่างทศวรรษสูง โดยมีอัตราเร็วสูงขึ้นหลังจากปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ขณะที่อุณหภูมน้ำทะเลของมหาสมุทรอินเดียมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในรอบ ๕๐ ปี (ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐) อุณหภูมิผิวน้ำทะเลในมหาสมุทรอินเดียมีเพิ่มขึ้น ๐.๕ องศาเซลเซียส เท่ากับ ๐.๑๐ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ (IPCC, 2007)

พื้นที่ทางทะเลของไทยอยู่ใน ๒ เขต คือ ทะเลอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอ่าวเบงกอล และอ่าวไทย นอกจากนี้ ยังมีทะเลจีนใต้ ซึ่งมีขอบเขตติดกับอ่าวไทย อุณหภูมิผิวน้ำทะเลเฉลี่ยของพื้นที่ระบบนิเวศขนาดใหญ่ทั้ง ๓ เขตมีแนวโน้มสูงขึ้น (ภาคผนวกที่ ๒ และ๓) โดยในรอบ ๒๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๔๘) มีอุณหภูมิเพิ่มขึ้น ๐.๒๔, ๐.๑๖ และ ๐.๔๔ องศาเซลเซียส ตามลำดับ คิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิ ๐.๑๐, ๐.๐๖ และ ๐.๑๗ องศาเซลเซียสต่อศวรรษ ตามลำดับ มีค่าต่ำกว่าหรือใกล้เคียงกับอัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมน้ำทะเลเฉลี่ย ระดับโลก (๐.๓๓ องศาเซลเซียสต่อศวรรษ) และเมื่อเปรียบเทียบกับเขตอื่นๆ อีก ๖๐ เขตทั่วโลกแล้ว อ่าวเบงกอล อ่าวไทยและทะเลจีนใต้ จัดเป็นกลุ่มพื้นที่ที่มีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในระดับช้าถึงระดับปานกลาง (IPCC, 2007) การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้เป็นแบบฉบับพลัน อาจทำให้สิ่งมีชีวิตในแนวปะการังหรือในทะเลมีการปรับตัวให้อยู่ได้ในสภาพของทะเลที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

สำหรับสถานการณ์น้ำทะเลในทะเลอันดามัน Brown et al. (1996) ได้เปรียบเทียบอุณหภูมน้ำทะเลที่ได้จากเครื่องมือวัดในทะเลในเขตพื้นที่ จ.ภูเก็ต ระยะเวลา ๒๕ เดือน กับอุณหภูมิผิวน้ำทะเลในพื้นที่เดียวกันจากหน่วยงานอุตุนิยมวิทยาของสหราชอาณาจักร (UK MOHSST) ซึ่งเป็นข้อมูลชุดเดียวกันกับที่ใช้โดย Belkin (2009) พบร่วมกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ๐.๗๙ และเมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิในทะเลอันดามันพื้นที่ระหว่างละตitud ๕ ถึง ๑๐ องศาเหนือ ลองจิจูด ๙๕-๑๐๐ องศาตะวันออก ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๕๔๘ พบร่วมกับอุณหภูมน้ำทะเลเมื่อนำมาเพิ่มขึ้นด้วยอัตรา ๐.๑๖ องศาเซลเซียสต่อศวรรษ

สำหรับทะเลจีนใต้และอ่าวไทยซึ่งเป็นเขตทะเลต่อเนื่องกันนั้น พบรานวนในการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิผิว表層ที่สูงกว่าในอ่าวไทย แต่อัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในแต่ละการศึกษามีความแตกต่างกันอยู่มาก อาจเนื่องจากความแตกต่างของที่มาและระยะเวลาของชุดข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา โดยเมื่อใช้ข้อมูลอุณหภูมิผิวน้ำทะเลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๔๖ อัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมน้ำทะเลในทะเลจีนใต้เท่ากับ ๐.๔ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ขณะที่ ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๔๖ แสดงอัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิ ๐.๒๖ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ดังนั้น อัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในอ่าวไทยถึง ๐.๔ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๔๖ (Fang et al., 2006) จึงน่าจะเป็นอัตราที่แสดงความแปรปรวนของอุณหภูมิในรอบสิบปีมากกว่าการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในระยะยาวขณะที่อัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในอ่าวไทย ประมาณ ๐.๐๖ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๔๖ (Belkin, 2009) ถึง ๐.๒ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๔๖ น่าจะแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิผิวน้ำทะเลของอ่าวไทยในระยะยาวได้ การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของน้ำทะเลอาจมีผลต่อสิ่งมีชีวิตในทะเล และโดยเฉพาะปลาแนวปะการังได้ในหลากหลายมิติ (Samoilys 1997; Frisch et al. 2007)

ประชาคมปلاحของเกาะแรด หมู่เกาะแสมสาร พบรานามีจำนวนชนิดและความซุกชุมของแต่ละชนิดเพิ่มมากขึ้น ในช่วงเวลาหนึ่งปีที่ทำการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งจะเป็นผลจากการจัดการและดูแลพื้นที่ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชขันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กองทัพเรือ หรือสภาพของสิ่งแวดล้อมในทะเลที่เอื้ออำนวย ไม่มีการรบกวนจากภัยต่างๆทางธรรมชาติ หรือทั้งสองปัจจัยร่วมกัน ที่ทำให้ทรัพยากรแนวปะการังมีสภาพค่อนข้างดี ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดูแลทรัพยากรทางทะเล โดยเฉพาะสำหรับอนาคตของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ผลการศึกษาชนิด ความหลากหลาย และโครงสร้างประชาคมปلاحแนวปะการังของเกาะแรด หมู่เกาะแสมสาร พบรานามีการเปลี่ยนแปลงในรอบปีเป็นไปตามฤดูกาล โดยเฉพาะฤดูหนาวตกลงฤดูใบไม้ร่วง (เดือนสิงหาคม) เป็นช่วงที่ปلاحแนวปะการังในบริเวณนี้อยู่ในช่วงเวลาของการสืบพันธุ์ ทั้งนี้สภาพภูมิอากาศของปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นปีที่มีสภาพแปรปรวนเล็กน้อย ระดับของอุณหภูมิผิวทะเลที่แสดงพื้นที่เสียงต่อการเกิดการฟอกขาวของแนวปะการัง ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๗ (NOAA, 2014) ของพื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปะการัง (Coral Triangle) ซึ่งรวมพื้นที่ของประเทศไทยด้วยนั้น บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก (หมู่เกาะแสมสาร) มีการแจ้งเฉพาะในระดับของการเฝ้าติดตาม (Watch) ในช่วงระหว่างปลายเดือนเมษายน ถึงปลายเดือนพฤษภาคม ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าในช่วงดังกล่าวไม่พบการฟอกขาวของปะการังที่เกาะแรด แต่หลังจากนั้นประมาณ ๑ ถึง ๒ เดือน โดยเฉพาะช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ พบรากฟอกขาวของปะการังที่เกาะแรดโดยพบปะการังฟอกขาวเฉพาะสถานีด้านตะวันตกตอนบน (ภาคผนวกที่ ๑) แต่เป็นพื้นที่น้ำสัมภูมิที่ไม่สามารถฟอกขาวเกิดขึ้นกับปะการังไขด (Porites lutea) ในขอบเขตที่ค่อนข้างจำกัด ซึ่งปกติปะการังไขดชนิดนี้นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าเป็นปะการังชนิดที่มีความคงทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมมากที่สุดโดยเฉพาะในอ่าวไทย ซึ่งพบเป็นปะการังชนิดเด่นที่สุดของอ่าวไทย อย่างไรก็ตามไม่มีรายงานการเกิดปะการังฟอกขาวในเขตอื่นๆในน่านน้ำของประเทศไทย

๔.๒ สรุปและข้อเสนอแนะ

ประชาคมปลาแนวปะการังบริเวณเกาะแรดที่ใช้เป็นตัวแทนของพื้นที่บริเวณหมู่เกาะแสมสาร มีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล แต่การเปลี่ยนแปลง(ตามเวลา)มีความแตกต่างกันในระหว่างสถานีการศึกษา โดยระยะเวลาของการทดสอบประชากรของปลาแนวปะการังจากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่าเป็นเวลาอยู่ในช่วงปลายฤดูร้อนถึงต้นฤดูฝน อย่างไรก็ตาม หากสภาพภูมิอากาศมีการเปลี่ยนแปลง ในทิศทางที่อุณหภูมิเพิ่มขึ้น อาจมีผลต่อการสืบพันธุ์ การพัฒนาของตัวอ่อนและการทดสอบประชากรของปลาแนวปะการังไม่มากก็น้อย ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาติดตามไม่เฉพาะปะชาคมปลาแนวปะการัง แต่รวมถึงสิ่งมีชีวิตกลุ่มอื่นในระบบบินิเวศ แนวปะการังด้วย และควรมีการตรวจวัดคุณภาพของสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะปัจจัยทางสมุทรศาสตร์ เช่น อุณหภูมิของน้ำทะเล และความเป็นกรดเป็นด่าง

บรรณานุกรม

รัชชัย สันติกุล. ๒๕๔๓. หมู่เกาะแสมสาร ป้าไม้และบรรณพุกษชาติ. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, กรุงเทพฯ ๔๑ หน้า
นลินี ทองแคม และวิภูษิต มัณฑะจิตร. ๒๕๓๔. โครงสร้างสังคมปลาในแนวปะการัง บริเวณอ่าวไทยฝั่ง
ตะวันออก. วารสารการประมง กรมประมง. หน้า ๗๐๕-๗๓๓.

ลิตตา ปัจฉิม, สุชนา ชวนิช, ศุภิชัย ตั้งใจตรง, วนพ วิຍกาญจน์ และ ธรรมศักดิ์ ยีมิน, ๒๕๔๙. การแพร่-
กระจาย ของตัวอ่อนปะการังบริเวณเกาะคราม จังหวัดชลบุรี. วารสารวิจัยวิทยาศาสตร์ (Section T)
๕(๑) ๒๕-๓๗

สมหมาย เจนกิจการ, ๒๕๔๐. ปลาทะเล บริเวณเกาะครามและเกาะใกล้เคียง ๕๗ หน้า

สมาน ศรีอัญญา, สุริน มัจฉาชีพ, สิทธิพันธ์ ศิริรัตนชัย และ พิชัย สนเจ้ง, ๒๕๒๖. การศึกษาสภาพแนว
ปะการังเกาะแสมสาร สัตหีบ ชลบุรี. ภาควิชาชาวริชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทร์ บางแสน. ๑๖ หน้า

สิทธิพันธ์ ศิริรัตนชัย, พิชัย สนเจ้ง, สมถวิล เดชะพรหมพันธ์ และ ชลธี ชีวงศ์เศรษฐรรธรรม, ๒๕๑๗.
สภาพปัจจุบันของเกาะแรดและบริเวณใกล้เคียง จ.ชลบุรี. ภาควิชาชาวริชศาสตร์ คณะวิทยา
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ บางแสน. ๒๑ หน้า

เส็ง ทรงพลอย (๒๕๔๘) สิ่งมีชีวิตในแนวปะการังบริเวณหมู่เกาะแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี:
ความหลากหลายของประชากรปลาในแนวปะการัง.

เส็ง ทรงพลอย และ วิมล เหมะจันทร (๒๕๔๔) องค์ประกอบชนิดและความหนาแน่นของปลา ใน
ครอบครัว ปลา斐เสื้อบริเวณแนวปะการัง ของเกาะขาม และเกาะคราม จังหวัดชลบุรี.
โครงการเรียนการสอนเพื่อ เสริมประสบการณ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๒ หน้า.

เส็ง ทรงพลอย และ วิมล เมะจันทร (๒๕๔๕) องค์ประกอบชนิดและความหนาแน่นของปลา ใน
ครอบครัวปลา斐เสื้อบริเวณแนวปะการังของเกาะขามและเกาะคราม จังหวัดชลบุรี. รายงานเสนอใน
การประชุม วิชาการ “ทัศนยกรไทย: ธรรมชาติแห่งชีวิต” วันที่ ๙ ถึง ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ณ ห้อง
ประชุมสำนักพระราชวัง พระราชนวลดุสิต กรุงเทพฯ

อัศมน ลีมสกุล, อำนาจ ชิดไธสง และ กันทรีย์ บุญประกอบ (บรรณาธิการ). ๒๕๔๔ รายงานการ
สังเคราะห์และประมวล สถานภาพองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลง ภูมิอากาศของไทยครั้งที่ ๑
พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะทำงานกลุ่มที่ ๑ องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ.-
กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัยร่วมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี. ๒๔๐ หน้า

วิชาญ อิงศรีสว่างวงศ์ (๒๕๓๙) การติดตามและวิเคราะห์ผลการจัดสร้างปะการังเทียม โดยเครื่องมือตอบ
ปลา บริเวณแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจันทบุรี. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๖๒. ศูนย์พัฒนาประมง
ทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก, กองประมงทะเล, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ๒๐ หน้า
วิภูษิต มัณฑะจิตร, ๒๕๓๗. สภาพทรัพยากรปะการังบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกแนวปะการัง ภาคตะวัน-
ออก. ภาควิชาชาวริชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วิภูษิต มัณฑะจิตร สุวรรณ ภานุตระกูล และ นรินทร์รัตน์ คงจันทร์ตระกูล. ๒๕๔๙. การศึกษาสถานภาพและ
ปัญหาของแนวปะการัง เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและพื้นฟูแนวปะการัง บริเวณเกาะใน จังหวัด

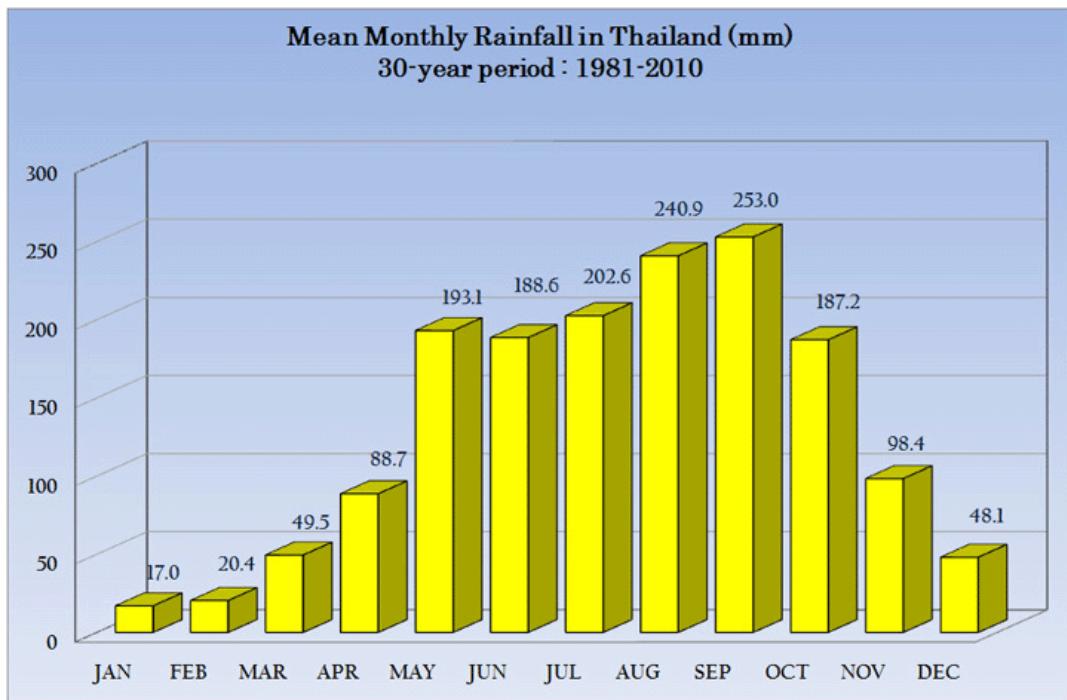
ระยะ. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. งบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘. ภาควิชาการชีวศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Belkin, I.M. 2009. Rapid warming of Large Marine Ecosystems. *Progress in Oceanography*. 80: 207-213
- Brown, B.E., Dunne, R.P. and Chansang, H. 1996. Coral bleaching relative to elevated seawater temperature in the Andaman Sea (Indian Ocean) over the last ๖๐ years. *Coral Reefs*. 15: 151-152.
- Fang, G., Chen, H., Wei, Z., Wang, Y. and Wang, X. 2006. Trends and interannual variability of the South China Sea surface winds, surface height, and surface temperature in the recent decade. *Journal of Geophysical Research*. 111: 311-316.
- Halford, A. R. and A. A. Thompson 1994. Visual Census Surveys of Reef Fish Long-term Monitoring of the Great Barrier Reef Standard Operational Procedure Number ๓. AUSTRALIAN INSTITUTE OF MARINE SCIENCE
- Hart, P. J. B. and Reynolds, J. D. 2002. *Handbook of Fish Biology and Fisheries Volume I*. Blackwell Science Ltd.
- Chavanich, S., V. Viyakarn, T. Loyjiw, P. Pattaratamrong and A. Chankong, 2009. Mass bleaching of soft coral, *Sarcophyton* spp. in Thailand and the role of temperature and salinity stress. *ICES J. mar.Sci*. 66: 1315-1519
- English, S., C. Wilkinson and V. Baker. 1997. Survey Manual for Tropical Marine Resources. Australian Institute of Marine Science, Townsville : 368 p.
- Ghaffar, M.A., Ng, M.Y., Adziz, K.A.B. and Arshad, A. 2006. Linking the feeding regime of *Chaetodon octofasciatus* to the coral health in Redang Island, Malaysia. *Coastal Marine Science*. 30(1): 276-282.
- IPCC. 2007. Climate Change 2007: Impacts, Adaptation and Vulnerability. Contribution of Working Group II to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change. Parry, M.L., O.F. Canziani, J.P. Palutikof, P.J. van der Linden, and C.E. Hanson (eds.). Cambridge University Press. Cambridge. United Kingdom
- Liske, E. and Myers, R. 1994. *Coral Reef fishes: Indo-Pacific & Caribbean*. Harper Collins Publishing. Italy, 400 pp.
- Froese, R. and D. Pauly. Editors. 2009. FishBase. World Wide Web electronic publication. www.fishbase.org, version (08/2009).
- Kimura,S., Satapoomin, U., and Matsuura, K. 2009. *Fishes of Andaman Sea*. National Museum of Nature and Science, Tokyo. 246+vi pp.
- Manthachitra, V. 1991. Coral reef fishes and their relationship with condition of coral communities in Chonburi Province. Proceeding of the 3rd Technical Conference on Living Aquatic Resources. Chulalongkorn University., 43-53

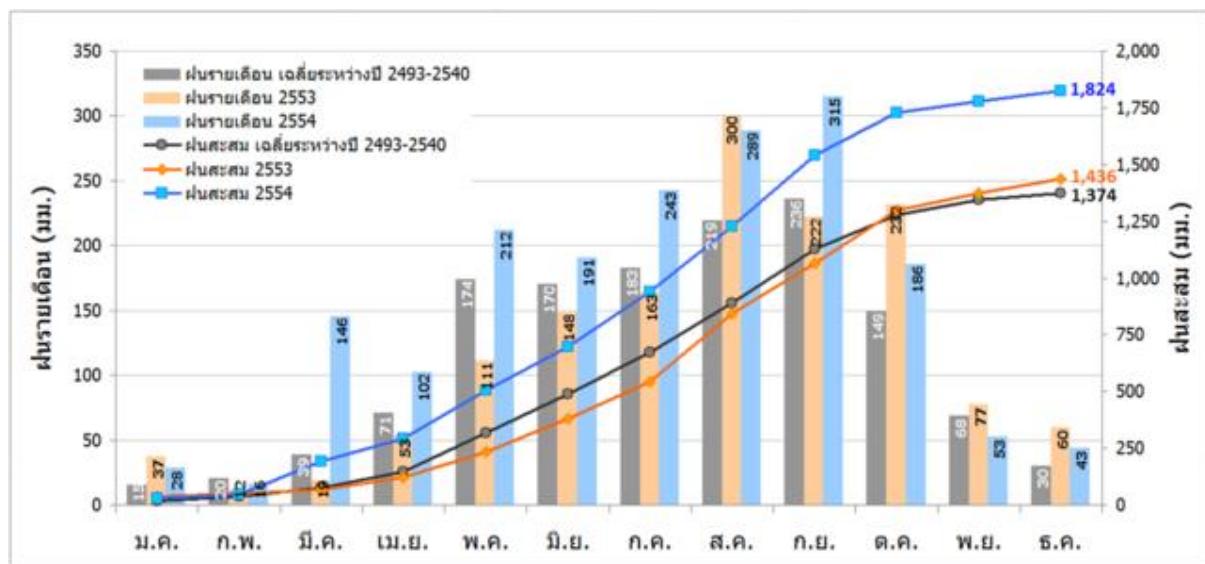
- Manthachitra, V. and Sudara, S. 1991. *Chaetodon octofasciatus* as indicator species for reef condition. In Proceeding of the Regional Symposium on Living Resources in Coastal Area. Angle, C.A. et. al. (eds). Marine Science Institute, University of the Philippines. Diliman, Quezon City, 129-134.
- Manthachitra, V., Sudara, S. and Satapoomin, S. 1991. *Chaetodon octofasciatus* as indicator species for reef condition. In Proceeding of the Regional Symposium on Living Resources in Coastal Area. Angle, C.A. et. al. (eds). Marine Science Institute, University of the Philippines. Diliman, Quezon City, 135-139.
- Manthachitra, V. and Cheevaporn, V. 2007. Reef fishes on coral assemblages at Maptaput, Rayong Province. Songklanakarin Journal of Science and Technology. 29(4): 907-918
- Manthachitra, V. Sudara, S. 2002. Community structure of coral reef fishes at a sink reef in the inner Gulf of Thailand. *ScienceAsia* 28, 328-337
- NOAA Coral Reef Watch. ၂၀၁၄, updated twice-weekly. NOAA Coral Reef Watch Operational ၁၀-km Satellite Coral Bleaching Degree Heating Weeks Product, Jan. 1, 2001-Dec. 31, 2010. Silver Spring, Maryland, USA: NOAA Coral Reef Watch. Data set accessed 2015-02-17 at <http://coralreefwatch.noaa.gov/satellite/hdf/index.html>
<http://www.ospo.noaa.gov/Products/ocean/cb/baa/2014.html>
- Pelletiera, D. Leleub, K. Mou-Thamb, G. Guillemotb, N. and Chabanetc, P. 2011. Comparison of visual census and high definition video transects for monitoring coral reef fish assemblages. *Fisheries Research* 100 (1), 85-93
- Pielou, E.C. 1975. Ecological diversity, Wieley. New York. USA
- Quinn, G.P. and Keough, M.J. 2002. Experimental design and statistical analysis for biologist. Cambridge University Press. UK.
- Randall, J.E., Allen, G.R. and Steene, R.C. 1990. Fishes of the Great Barrier Reef and Coral Sea. Crewford House Press. Bathurst. NSW, Australia.
- Satapoomin, U. 2000. A Primary checklist of coral reef fishes of the Gulf of Thailand, South China Sea. The Raffles Bullatin of Zoology. 48(1), 31-53
- Satapoomin, U. and Poovachiranon, S. 1997. Fish fauna of mangroves and seagrass beds in the west coast of Thailand, The Andaman Sea. Phuket Mar. Biol. Cent., Tech. paper, 2: 1-63
- Scaps, P. 2006. Eight new records of coral reef fishes from the Gulf of Thailand, South China Sea. Phuket mar. boil. Cent. Res. Bull. 53-62
- Wall, M. Schmidt, G.M. Janjang, P. Khokiattiwong, S. and Richter, C. 2007. Differential Impact of Monsoon and Large Amplitude Internal Water on Coral Reef Development in the Andaman sea. PLOS ONE, 7(11), 1-10

ภาคผนวก

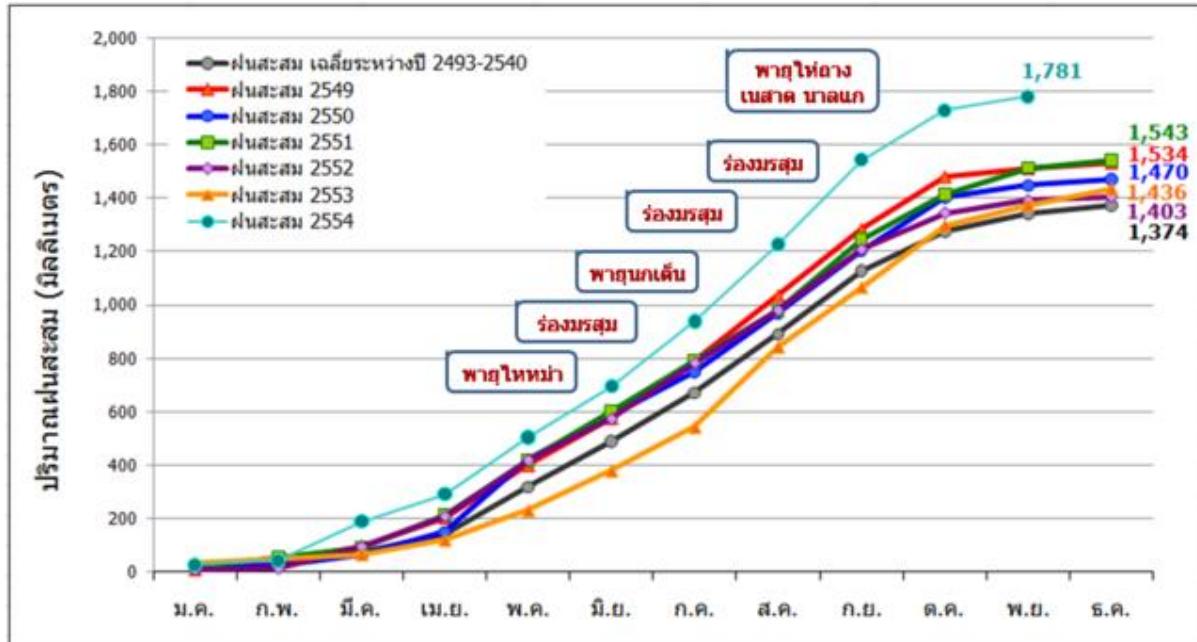
ภาคผนวกที่ ๑ ปริมาณฝนรายเดือน เฉลี่ย ๓๐ ปี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓
[\(http://www.tmd.go.th/climate/climate.php?FileID=7\)](http://www.tmd.go.th/climate/climate.php?FileID=7)

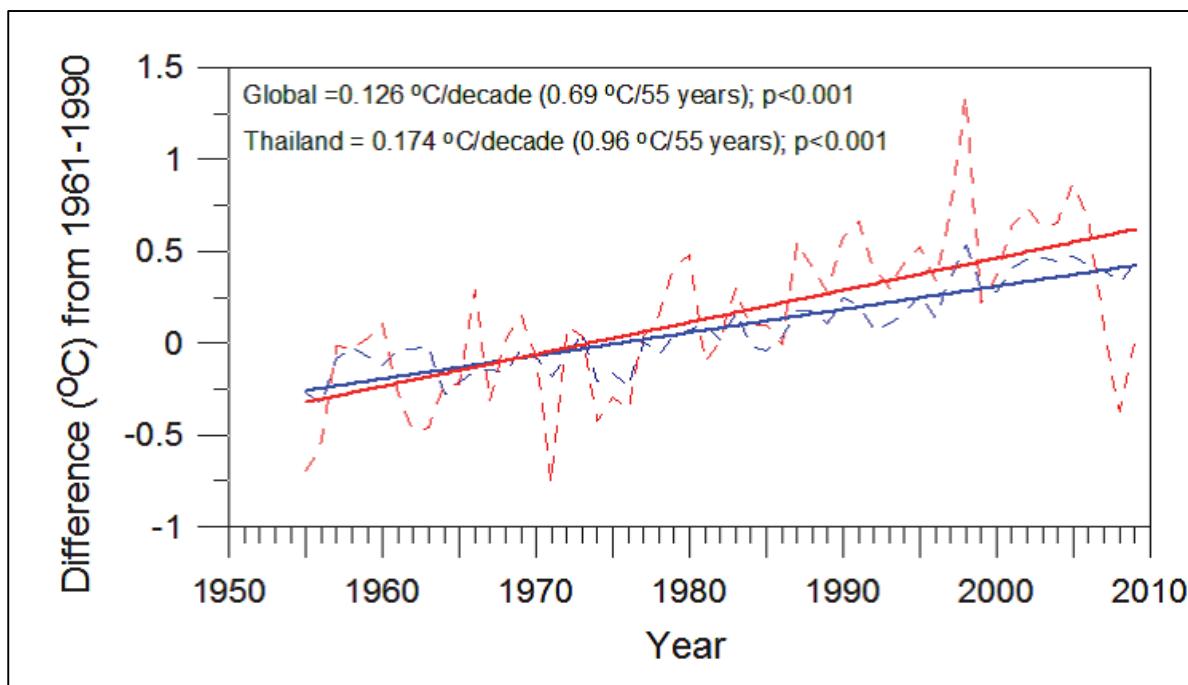
ภาคผนวกที่ ๒ ปริมาณฝนรายเดือนเฉลี่ย ๓๐ ปี และ ปริมาณฝนรายเดือนสะสมของ ๓๐ ปี
 ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓
<https://www.gotoknow.org/posts/494937>

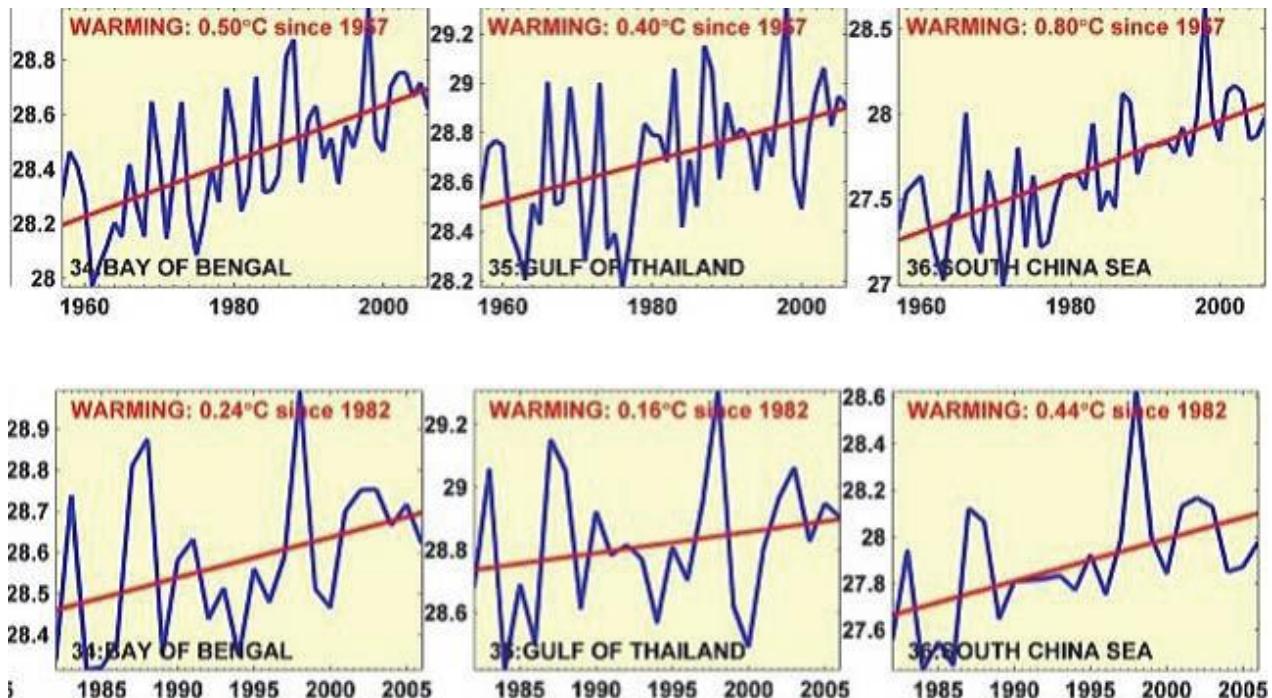
ภาคผนวกที่ ๓ ปริมาณฝนสะสมเฉลี่ยรายเดือนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔
และพายุเกิดในปี พ.ศ. ๒๕๕๔
<https://www.gotoknow.org/posts/494937>

ภาคผนวกที่ ๔ ค่าแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิโลก (เส้นสีน้ำเงิน) และประเทศไทย
(เส้นสีแดง) ในช่วงค.ศ. ๑๙๖๑-๑๙๘๐ (พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๓๓)
(อัคມน ลิ่มสกุล อำนวย ชิตไธสง และ กันทรีย์ บุญประกอบ, ๒๕๕๔)

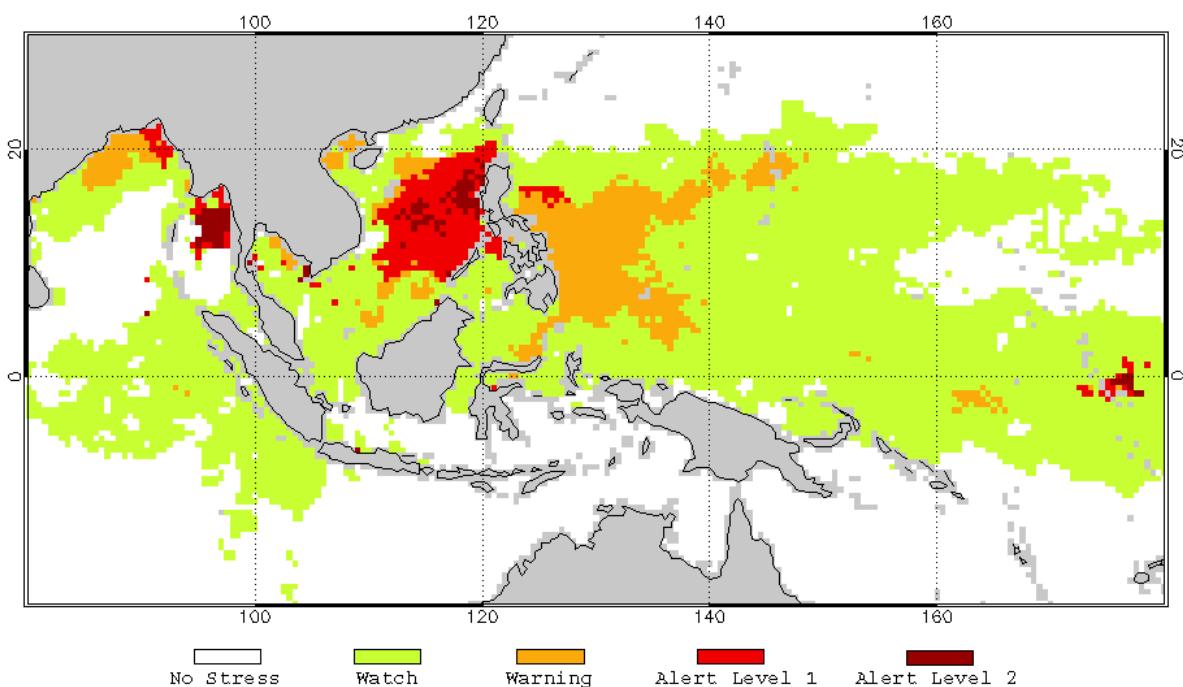

ภาคผนวกที่ ๕ อุณหภูมิผิวน้ำทะเลเฉลี่ยรายปี และเส้นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ
บริเวณ อ่าวเบงกอล อ่าวไทย และ ทะเลจีนใต้ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๕๙
(Belkin, 2009)

ภาคผนวกที่ ๖ อุณหภูมิผิวน้ำทะเลบริเวณเขตอินโดแปซิฟิก เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

NOAA/NESDIS Bleaching Alert Area, 6/16/2014

ภาคผนวกที่ ๗ สภาพของประชาชุมปะการัง บริเวณเกาะแรด เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
แสดงการฟอกขาวของปะการังโขด (*Porites lutea*)

